

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

31 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Ghenadie Nicolaev,

Judecătorii – Petru Moraru, Constantin Alerguș, Iurie Diaconu și Ion Guzun

juducând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Chifiac Iurie în numele inculpatului Levițchi Alexandru și de inculpatul Țigănașu Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2016 în cauza penală în privința lui

Levițchi Alexandru Xxxxxxx, născut la xx xxxxxx
xxxx, originar or. xxxxx, locuitor xx. Xxxxxx, str. x.
xxxxx, xx, ap. xx

și

Țigănașu Ion Xxxx, născut la xx xxxxxx xxxx,
originar s. xxxxxx, r-nul xxxxxx, domiciliat xxx.
xxxxxxxxx, str. x. xxxx, xxx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.04.2013 – 22.06.2015;

Instanța de apel: 20.07.2015 – 18.04.2016;

Instanța de recurs: 26.09.2016 – 31.01.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 iunie 2015, Țigănașu Ion, pe episodul în privința lui Leancă Sergiu, a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5), 361 alin. (1) Cod penal, din motiv că, faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunilor incriminate.

Inculpatul *Țigănașu Ion* a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. art. 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal, la 20 (douăzeci) ani închisoare;

- în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare;

- în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Țigănașu Ion i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 25 (douăzeci și cinci) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Inculpatul *Levițchi Alexandru* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal, la 18 (optsprezece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Țigănașu Ion și Levițchi Alexandru în beneficiul lui Reabțeva Valentina suma de 300000 (trei sute mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, cererea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

S-a dispus încasarea de la Țigănașu Ion în beneficiul statului, cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei psihiatrice în sumă totală de 7275 (șapte mii două sute șaptezeci și cinci) lei.

Prin aceeași sentință, a fost încetat procesul penal intentat în baza art. art. 327 alin. (1), 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, în privința lui **Tudos Raisa**, în legătură cu survenirea prescripției tragerii la răspundere penală, iar în privința lui **Țigănașu Elena**, a fost încetat procesul penal intentat în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, cu tragerea acesteia la răspundere contravențională în temeiul art. 55 Cod penal, însă în privința acestora hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a reținut în fapt că, inculpatul Țigănașu Ion, în anul 2009, data și luna exactă în cadrul urmăririi penale nu a fost posibil de stabilit, având scopul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, soldate cu daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, în circumstanțe necunoscute a obținut acte de identitate pe numele cet. Leancă Sergiu.

Astfel, la 03 noiembrie 2009, Țigănașu Ion s-a deplasat în or. Hîncești, str. M. Hîncu, 108, la sediul notarului privat, Tudos Raisa unde împreună cu ultima, care activa în baza licenței nr. 115 din 12 mai 1998, eliberată de Ministerul Justiției al R. Moldova, în calitate de notar privat, folosind situația de serviciu, în interes personal și material, la 03 noiembrie 2009, contrar prevederilor art. art. 42, 44 a Legii nr. 1453 din 08 noiembrie 2000 „Cu privire la notariat”, în pofida acestor cerințe legale, la solicitarea lui Țigănașu Ion și în lipsa solicitantului a perfectat și autentificat procura nr. 6917 din numele lui Leancă Sergiu, a.n. 12.05.1965, pe numele lui Țigănașu Ion, în care ultimul a semnat în rubrica „semnătura reprezentatului”, imitând semnătura lui Leancă Sergiu, prin ce Tudos Raisa a săvârșit abuz de putere și împreună cu Țigănașu Ion au săvârșit - confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații.

Prin acest act, Țigănașu Ion fiind împuternicit să-l reprezinte pe Leancă Sergiu în toate autoritățile publice și alte organe de stat, precum și în fața oricărei persoane fizice sau juridice, inclusiv cu dreptul de a dispune de bunurile mobile și imobile ce îi aparțineau acestuia, act care în conformitate cu art. (3) alin. (2) al Legii nr. 1453 din 08 noiembrie 2002 „Cu privire la notariat”, este un document de autoritate publică.

Pentru serviciile prestate, notarul a încasat suma de 120 de lei pentru serviciile notariale și 10 lei taxa de stat.

În rezultatul perfectării și autentificării procurii nr. 6917 din 03 noiembrie 2009, act care este document de autoritate publică și are forță probantă și executorie, notarul a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, manifestate prin subminarea autorității organelor publice, crearea obstacolelor și tulburărilor în activitatea acestora, cât și cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, manifestate prin încălcarea dreptului la proprietate ale lui Leancă Sergiu.

Ulterior, acționând în baza procurii nr. 028114, seria AB, înregistrată în registrul actelor notariale nr. 6917, eliberată de Tudos Raisa a fost prezentată de Țigănașu Ion la OCT Chișinău, în baza căreia a obținut actele necesare, după care, acționând în baza aceleiași procuri și cunoscând cu certitudine că este falsă, la 18 noiembrie 2009 a

înstrăinat apartamentul lui Leancă Sergiu, care este situat în mun. Chișinău, str. O. Ghibu, 2/3, ap. 81 lui Tcaciuc Alexandru, contra sumei de 368103 lei.

Conform concluziei raportului de expertiză grafoscopică, semnătura din numele lui Leancă Sergiu, de pe procura cu seria AB 038114 din 03 noiembrie 2009, autentificată de notarul privat, Tudos Raisa, înregistrată în registrul actelor notariale cu nr. 6917, la rubrica „semnătura reprezentatului” nu au fost executate de către Leancă Sergiu, dar a fost executată de însuși Țigănașu Ion (episodul privind falsificarea procurii și abuz de serviciu din anul 2009 în privința cet. Leancă Sergiu).

La începutul lunii ianuarie 2010, data exactă în cadrul urmăririi penale nu a fost posibil de stabilit Țigănașu Ion a primit de la Gurițenco Ilia, pașaportul de tip sovietic modelul anului 1974, seria XVII-EM nr.634376, eliberat la 25 aprilie 1990 de SAI Chișinău, pe numele cet. Reabțev Leonid.

După care, la 21 octombrie 2010, având scopul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, soldate cu daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, s-a deplasat în or. Hîncești, str. M. Hîncu, 108, la sediul notarului privat, Tudos Raisa unde împreună cu ultima, care activa în baza licenței nr. 115 din 12 mai 1998, eliberată de Ministerul Justiției al R. Moldova, în calitate de notar privat, folosind situația de serviciu, în interes personal și material la 21 ianuarie 2010, contrar prevederilor art. art. 42, 44 a Legii nr. 1453 din 08 noiembrie 2002 „Cu privire la notariat”, la solicitarea lui Țigănașu Ion și în lipsa solicitantului notarul privat Tudos Raisa a perfectat și autentificat procura nr. 285 din numele lui Reabțev Leonid, a.n. xx.xx.xxxx, pe numele lui Țigănașu Ion, în care ultimul a semnat în rubrica „semnătura reprezentantului”, imitând semnătura lui Reabțev Leonid.

În baza acestui act, Țigănașu Ion a fost împrumutnicit să-l reprezinte pe Reabțev Leonid în toate autoritățile publice și alte organe de stat, precum și în fața oricărei persoane fizice sau juridice, inclusiv cu dreptul de a dispune de bunurile mobile și imobile ce-i aparțin acestuia, act care în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (2) al Legii nr. 1453 din 08 noiembrie 2002 „Cu privire la notariat”, este un document de autoritate publică.

Pentru serviciile prestate, notarul a încasat suma de 120 de lei pentru serviciile notariale și 10 lei taxa de stat.

În rezultatul perfectării și autentificării procurii nr. 285 din 21 ianuarie 2010, act care este document de autoritate publică și are forță probantă și executorie, notarul a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, manifestate prin subminarea autorității organelor publice, crearea obstacolelor și tulburărilor în activitatea acestora, cât și cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, manifestate prin încălcarea dreptului la proprietate ale lui Reabțev Leonid.

Conform concluziei raportului de expertiză grafoscopică, semnătura din numele cet. Reabțev Leonid, în rubrica „semnătura mandantului” efectuată în procura nr. 331316, seria AB, înregistrată în registrul actelor notariale nr. 285 la 21 ianuarie 2010, eliberată de notarul privat, Tudos Raisa, nu a fost efectuată de cet. Reabțev Leonid, dar a fost efectuată de însăși Țigănașu Ion.

Ulterior, Țigănașu Ion, din interes material, având scopul omorului cet. Reabțev

Leonid, pentru a înlesni obținerea ilegală a dreptului de proprietate asupra averii acestuia, dispunând de informația că ultimul nu are succesori, atrăgând la această activitate criminală pe Gurițenco Ilia și Levițchi Alexandru a organizat și dirijat omorul lui Reabțev Leonid în următoarele circumstanțe.

Astfel, la 25 martie 2010, aproximativ la ora 22.00, Țigănașu Ion s-a întâlnit cu Gurițenco Ilia, după care cu automobilul model „Mercedes Benz S Class”, n/î C MG 632, ce-i aparținea, s-au deplasat în s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi, pentru a-l lua de la serviciu pe Levițchi Alexandru, după care s-au întors în mun. Chișinău, unde s-au deplasat la domiciliul cet. Reabțev Leonid, situat pe adresa str. Crișana, nr. 110, mun. Chișinău.

Țigănașu Ion a parcat mașina în apropierea casei acestuia, după care, Gurițenco Ilia și Levițchi Alexandru, la indicația lui Țigănașu Ion în scopul omorului cet. Reabțev Leonid au pătruns în ograda acestuia, iar Țigănașu Ion, a rămas pentru a-i aștepta și stătea de pază.

După ce au pătruns în casă, Gurițenco Ilia, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Reabțev Leonid, în rezultatul cărora acesta a decedat.

După săvârșirea omorului lui Reabțev Leonid, Gurițenco Ilia împreună cu Levițchi Alexandru, au încărcat cadavrul acestuia în automobilul model „Mercedes Benz S Class”, n/î C MG 632, la volanul căruia se afla Țigănașu Ion și s-au deplasat în com. Dumbrava, str. Teilor, 8, mun. Chișinău, la casa nașului acestuia, unde în subsolul casei au plasat cadavrul cet. Reabțev Leonid.

La 27 martie 2010, aproximativ la ora 14:00, la indicația lui Țigănașu Ion, Gurițenco Ilia și Levițchi Alexandru, cu automobilul model „Audi A6”, n/î BS AE 838, ce-i aparține ultimului, în scopul ascunderii urmelor infracțiunii, au transportat cadavrul cet. Reabțev Leonid și l-au îngropat într-un câmp agricol, situat în extravilanul s. Mălăiești, r-nul Orhei.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2291 din 14 decembrie 2012, decesul lui Reabțev Leonid a survenit în urma traumatismului cranio-cerebral deschis, fiindu-i cauzate leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală deschisă, fractură înfundată a oaselor bolții craniului, fracturi cominutive ale oaselor bolții craniului. Traumă închisă a toracelui, fractura coastelor din stânga.

Ulterior, Țigănașu Ion, în continuarea acțiunilor sale criminale, îndreptate spre cauzarea de daune materiale proprietarului prin înșelăciune, în proporții deosebit de mari, rezultate în urma realizării bunului imobil situat pe adresa mun. Chișinău, str. Crișana nr. 110, cu suprafața de 0,0637 ha, ce aparținea cet. Reabțev Leonid, acționând în baza procurii nr. 331316 seria AB, înregistrată în registrul actelor notariale cu nr. 285, eliberată de notarul privat Tudos Raisa, adică, cunoscând cu certitudine că acționează în baza unei procuri false, a obținut documentele necesare, după care, la 05 noiembrie 2010, s-a prezentat la biroul notarului public Roșca Veronica, cu sediul în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 75, unde a înstrăinat ilegal bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Crișana, 110, cu număr cadastral 0100103268, cu suprafața de 0,0637 ha lui Vulpe Gheorghe, obținând un venit în sumă de 479000 lei.

Ulterior, Vulpe Gheorghe a înstrăinat bunul imobil lui Baltaga Sergiu, care ulterior l-a înstrăinat lui Chirilenco Nicolae.

Astfel, prin înșelăciune i-a fost cauzat proprietarului Reabțev Leonid un

prejudiciu material în proporții deosebit de mari (episodul privind falsificarea procurii, abuzul de serviciu, cauzării de daune materiale și omorul cet. Reabțev Leonid).

Tot el, Țigănașu Ion, având scopul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, soldate cu daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, în perioada lunii mai 2011, sub pretextul că intenționează să obțină compensații bănești pentru Dadu Natalia, a primit de la ultima, pașaportul de tip sovietic XI-BM nr. 612419, eliberat la 24 ianuarie 1986, de SAI Frunze, or. Chișinău, pe numele cet. Dadu Natalia.

Ulterior, împreună și după o înțelegere prealabilă cu ruda sa Țigănașu Elena, cunoscând faptul că aceasta seamănă la exterior cu Dadu Natalia, i-a dat pașaportul de tip sovietic XI-BM nr. 612419 eliberat la 24 ianuarie 1986, de SAI Frunze, or. Chișinău, pe numele lui Dadu Natalia, după care s-au deplasat la biroul notarului public, Viorica Pascari, situat în mun. Chișinău, str. Albișoara, 84/6, unde Țigănașu Elena, a indus în eroare notarul public, Viorica Pascari, prezentându-se drept Dadu Natalia, ambii au solicitat perfectarea unei procuri, prin care, Țigănașu Ion este în drept să dispună și să administreze toate bunurile mobile și imobile ce aparțin cet. Dadu Natalia.

La solicitarea acestora, notarul public Viorica Pascari, a întocmit și a autentificat procura seria AC nr. 951799, înregistrată în registrul actelor notariale nr. 2017 din 16 mai 2011, în care Țigănașu Elena a semnat la rubrica „semnătura reprezentantului”, imitând semnătura cet. Dadu Natalia.

Conform concluziei raportului de expertiză grafoscopică nr. 018 din 09 ianuarie 2013, semnătura din rubrica „semnătura reprezentantului” din procura seria AC nr. 951799 din 16 mai 2011, executată din numele cet. Dadu Natalia, autentificată de notarul public Viorica Pascari, a fost efectuată de către Țigănașu Elena.

Tot el, Țigănașu Ion, în continuarea acțiunilor sale criminale, prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, în proporții deosebit de mari, rezultate în urma realizării bunului imobil situat pe adresa mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 8/2, ap. 10, acționând în baza procurii nr. 951799 seria AC, înregistrată în registrul actelor notariale nr. 2017, eliberată de notarul public, Viorica Pascari, adică cunoscând cu certitudine că acționează în baza unei procuri false, Țigănașu Ion a obținut documentele necesare, după care la 20 iulie 2011, s-a prezentat la biroul notarului public Roșca Veronica, cu sediul în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 75, unde a înstrăinat ilegal bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 8/2, ap. 10 lui Cazacu Andrei, obținând un venit în sumă de 203913 lei.

Astfel, prin înșelăciune și abuz de încredere i-a fost cauzat proprietarei Dadu Natalia un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Ulterior, Cazacu Andrei a înstrăinat bunul imobil lui Poleacov Vladimir, care la rândul său, a înstrăinat bunul imobil lui Ni Igor.

Tot el, Țigănașu Ion, în continuarea acțiunilor sale criminale, îndreptate spre săvârșirea omorului cet. Dadu Natalia, cu premeditare, din interes material, în scopul de a ascunde o altă crimă, după ce a obținut venitul de la Dadu Natalia în urma înstrăinării imobilului situat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 8/2, ap. 10, a organizat și dirijat săvârșirea omorului lui Dadu Natalia, atrăgând în această activitate ilegală pe Gurițenco Ilia, promițându-i ultimului o recompensă bănească pentru participarea la

omorul cet. Dadu Natalia.

Astfel, la 13 august 2011, Țigănașu Ion împreună cu Gurițenco Ilia cu automobilul model „BMW 520i”, n/î CUU 088, de culoare albastră, proprietate a numitului Ghenadie Budaca, s-au deplasat în s. Terebna, r-nul Edineț.

Ajungând în localitatea dată, s-au deplasat la domiciliul lui Dadu Natalia, unde Gurițenco Ilia, la indicația lui Țigănașu Ion, cu ajutorul unei basmale, a strangulat-o pe Dadu Natalia, după care a legat-o de pat, imitând un suicid prin spânzurare.

Conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 469 din 19 decembrie 2009, moartea cet. Dadu Natalia a survenit în rezultatul asfixiei mecanice prin spânzurare (episodul privind falsificarea procurii, cauzării de daune materiale și omorul cet. Dadu Natalia).

Prima instanță a mai menționat, că prin rechizitoriu, se mai învinuiește inculpatul Țigănașu Ion pentru următoarele fapte.

În continuarea acțiunilor sale criminale, îndreptate spre însușirea prin înșelăciune a bunurilor altei persoane, în proporții deosebit de mari, rezultate în urma realizării bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. O. Ghibu, 2/3, ap. 81, acționând în baza procurii nr. 038114, seria AB, înregistrată în registrul actelor notariale nr. 6917, eliberată de notarul privat Tudos Raisa, adică, cunoscând cu certitudine că acționează în baza unei procuri false, Țigănașu Ion a obținut documentele necesare, după care, la 18 noiembrie 2009, a înstrăinat apartamentul ce aparținea lui Leancă Sergiu, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. O. Ghibu, 2/3, ap. 81 lui Tcaciuc Alexandru, contra sumei de 368103 lei, astfel cauzând proprietarului Leancă Sergiu un prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Ulterior, la 17 iulie 2010, Tcaciuc Alexandru a înstrăinat imobilul nominalizat lui Nanu Veaceslav, care la rândul său, la 19 mai 2011, a înstrăinat imobilul respectiv lui Țigănașu Ion.

Tot el, se mai învinuiește, în confecționarea a două legitimații nr. VN-MD-010-024-55 eliberate pe numele lui Țigănașu Ion pe care le-a păstrat la el până la 04 octombrie 2012, când au fost depistate de către colaboratorii organelor de drept în cadrul efectuării percheziției în automobilul model „BMW” cu n/î HN AV 285, care era parcat pe adresa mun. Chișinău, str. O. Ghibu, 2/3 și care aparținea învinutului Țigănașu Ion.

Conform concluziilor raportului de expertiză criminalistică nr. 345 din 05 februarie 2013 „blanchetele legitimațiilor cu același număr VN-MD-010-024-55 eliberate pe numele cet. Țigănașu Ion au fost confecționate din hârtie simplă, laminate cu folosirea aparatelor de imprimat computerizate „Laser jet”.

3. Procurorul, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței în privința inculpatului Țigănașu Ion, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Țigănașu Ion să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, iar sub aspectul individualizării pedepsei penale, conform art. 84 Cod penal, a-i stabili inculpatului Țigănașu Ion pedeapsa definitivă detențiunea pe viață, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

Inculpatul Țigănașu Ion, în ambele episoade, atât pe faptul însușirii bunului imobil ce aparținea victimei Reabțev Leonid, cât și pe faptul însușirii bunului imobil

care aparținea victimei Dadu Natalia, a acționat în baza unei procuri false, pe care a confecționat-o personal sau a organizat confecționarea acesteia, ducând în eroare notarul, prin prezentarea procurii, după care a înstrăinat bunurile imobile indicate, astfel însușind mijloace financiare în proporții deosebit de mari.

În acest caz, suntem în prezența săvârșirii unor escrocherii în proporții deosebit de mari, dat fiind faptul că, acesta a acționat prin înșelăciune, prezentând un document oficial fals, creând o iluzie aparent adevărată notarului, dar și cumpărătorului, care acționa cu bună-credință, că este împuternicit de a face oricare tranzacții cu imobilele sus-indicate, de a încheia contracte de vânzare-cumpărare, după care însușea mijloace financiare.

Prima instanță la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Țigănașu Ion nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, prin urmare stabilindu-i o pedeapsă mai blândă decât cea pentru care opta acuzarea de stat.

Acuzarea de stat a invocat, că, inculpatul Țigănașu Ion și-a făcut deprinderi criminale de viață, fără a aprecia dreptul la viață a altor persoane, în scopul obținerii mijloacelor financiare, iar activitatea criminală a acestuia devenind ca unica sursă de existență.

Astfel, întru atingerea scopului legii penale, dar și pentru restabilirea echității sociale, acuzarea consideră că, acesta urmează a fi condamnat la cea mai aspră pedeapsă și anume la detențiune pe viață, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

3.1. Avocatul Chifiac Iurie în numele inculpatului Levițchi Alexandru, a contestat sentința cu apel, solicitând, casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a invocat, că în primăvara anului 2010, Levițchi Alexandru i-a transmis automobilul său model „Audi A6”, n/î BS AE 838 lui Gurițenco Ilia pentru a-și rezolva anumite probleme personale.

În ziua următoare, Gurițenco Ilia a venit la serviciu la Levițchi Alexandru cu automobilul deteriorat, comunicându-i că a săvârșit un accident rutier, soldat cu decesul unei persoane.

La propunerea de a comunica organelor de poliție despre cele întâmplate, Gurițenco Ilia a refuzat, motivând că are antecedente penale.

Tot el, i-a propus lui Levițchi Alexandru să înmormânteze cadavrul.

De spaimă și de șoc, Levițchi Alexandru a acceptat acest lucru și deplasându-se în regiunea s. Ocsîntea, r-nul Orhei, au înmormântat cadavrul pe un lan agricol.

Pe cet. Reabțev Leonid, inculpatul Levițchi Alexandru nu-l cunoaște și în casa acestuia el, Levițchi Alexandru, nu a fost niciodată și nu a săvârșit omorul acestuia.

Starea de fapt enunțată precum și nevinovăția inculpatului Levițchi Alexandru rezultă din următoarele probe: declarațiile inculpaților Levițchi Alexandru, Țigănașu Ion, martorilor Bîrlădeanu Constantin, Sadovici Reli.

Faptul aplicării torturii față de inculpatul Levițchi Alexandru se confirmă prin informația Centrului Național Științifico-Practic de Medicină Urgentă, din care rezultă că, la 03 decembrie 2012, ora 01:31 a înregistrat apelul nr. 735/175 pe str. Tighina, 6, Comisariatul de poliție, pacientul Levițchi Alexandru, 32 ani.

După examinare a fost stabilită diagnoza: „Radiculopatie lombară pe stânga”,

acordată asistență medicală de urgență și pacientul a fost lăsat la locul solicitării.

Prima instanță invocând săvârșirea de către inculpatul Levițchi Alexandru a infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal, a pus la baza sentinței doar declarațiile inculpatului date în cadrul urmăririi penale.

În cadrul urmăririi penale, reconstituind declarațiile inculpatului la fața locului, casa lui Reabțev Leonid nu există, la fel cum nu există nici gospodăria acestuia.

În asemenea împrejurări, este imposibil de a confirma sau de a infirma declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru deoarece a devenit cu neputință de arătat locul, unde se efectua accesul în gospodărie și în casă, amplasarea încăperilor, locul unde se afla Reabțev Leonid, locul unde s-a desfășurat maltratarea și presupusul omor al acestuia.

Reconstituirea declarațiilor inculpatului Levițchi Alexandru în com. Dumbrava, str. Teilor, 8, în subsolul casei căreia precum că au plasat cadavrul lui Reabțev Leonid, a fost efectuată pe timp de noapte.

Aici la fel nu s-a demonstrat în care loc al subsolului a fost amplasat cadavrul și în care împrejurări.

Efectuând cercetarea la fața locului, la 21 noiembrie 2012, a fost depistat cadavrul unei persoane neidentificate de gen masculin.

La această acțiune de urmărire penală nu a fost asigurată prezența apărătorului, iar cererea inculpatului de a fi asistat de un apărător a fost ignorată.

Cu toate că identitatea cadavrului nu a fost stabilită până în prezent, medicul legist Capcelea Victor în raportul său de expertiză medico-legală nr. 2291 a indicat că, examinează cadavrul lui Reabțev Leonid.

Expertiza medico-legală a fost efectuată în temeiul ordonanței procurorului nr. 2010420721 din 18 septembrie 2012, emisă cu două luni înainte de a fi depistat cadavrul. Expertiza în constatarea identificării cadavrului, nu s-a petrecut.

Acuzarea nu a probat că cadavrul îi aparține lui Reabțev Leonid, nu au fost întreprinse acțiuni de căutare a lui Reabțev Leonid, nu sunt dovezi că, Reabțev Leonid nu este în viață. Exhumarea cadavrului necunoscut a fost petrecută în lipsa apărării, rudelor decedatului, persoanelor care l-au cunoscut în viață (inclusiv familia Mîndru) care putea confirma sau infirma apartenența cadavrului cet. Reabțev Leonid.

Nu a fost examinată versiunea relațiilor ostile pe care le-a avut Reabțev Leonid cu cet. Brînza Nicolai și interesul familiei Mîndru în obținerea lotului vecin.

3.2. Avocatul Kovali Vladimir în numele inculpatului Țigănașu Ion, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- pe episodul omorului lui Dadu Natalia, partea acuzării nu a prezentat probe concludente, pertinente și incontestabile ce ar dovedi vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei criminale stabilite prin sentință;

- în afară de declarațiile martorului Budaca Ghenadie, acuzarea nu a prezentat alte probe, documente, înscrisuri justificative, informații care ar confirma organizarea și săvârșirea omului lui Dadu Natalia de către Țigănașu Ion și Gurițenco Ilia;

- experții judiciari medico-legali Cuvșinov I., Tighineanu S. și Savciuc V. la

întrebarea acuzării dacă în cazul dat spânzurarea putea avea loc numai în rezultatul unui suicid sau putea avea loc și în rezultatul acționării unei terțe forțe (în cazul unui omor intenționat), exhaustiv au dat răspuns - soluționarea acestei întrebări nu ține de competența expertizei medico-legale, dar în același context, se poate de menționat că, spânzurarea în cele mai frecvente cazuri este act de suicid, dar poate fi accidentală sau omor;

- inculpatul la audierea din 23 noiembrie 2012, a fost însoțit de către ofițerul din grupul antidrog al DP Chișinău, Balîca E., fapt confirmat prin scrisoarea DP Chișinău nr. 03 din 02 ianuarie 2013, or, i s-a încălcat dreptul la libera declarare a celor comise. Alte probe care ar dovedea omorul lui Dadu Natalia de către inculpat acuzarea nu a prezentat;

- la rândul său, contrar obligațiilor, organul de urmărire penală nu a petrecut examinarea la fața locului pentru stabilirea amprentelor, urmelor din încăpere lăsate pe paharele, tacâmurile prezente pe masa decedatei;

- nu a acumulat informații de la vecini, prietenii decedatei, cunoscuți despre relațiile ultimei și despre persoanele care au vizitat-o înaintea decesului;

- nu au fost audiați cet. Voroniuc C. și Voroniuc I. care erau în relații ostile cu decedata;

- nu există martori sau probe care ar dovedea că în ziua decesului sau înainte de acea zi inculpatul Țigănașu Ion să fi fost la Dadu Natalia;

- acuzarea de stat nu a dispus numirea expertizei psihiatrice post-mortem pentru constatarea ori excluderea predispoziției decedatei la suicid;

- nu s-a dispus expertiza histopatologică pentru a determina dacă persoana era moartă până la aplicarea lanțului sau aplicarea lanțului a lipsit-o de viață;

- pe episodul omorului lui Reabțev Leonid partea acuzării nu a prezentat probe concludente, pertinente și incontestabile ce ar dovedea vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei criminale stabilite prin sentință;

- în speța dată nu s-a dovedit decesul lui Reabțev Leonid, martorii acuzării audiați în instanța de judecată Mîndru Veronica și Sadovici Reli au declarat că Reabțev Leonid după data presupusă a decesului a fost observat la gunoiștea din or. Sîngera.

Mîndru Veronica a declarat că l-a văzut înainte de dispariție pe Reabțev Leonid bătut de trei persoane, urechea ruptă și chiar l-a întreținut la ei 2-3 săptămâni, posibil acele leziuni au fost motivul decesului;

- expertiza în vederea constatării apartenenței cadavrului, identificării lui nu s-a petrecut, iar acuzarea nu a probat că cadavrul îi aparține lui Reabțev Leonid, nici acțiuni de căutare a lui Reabțev Leonid nu au fost întreprinse.

Nu este nici o dovadă că Reabțev Leonid nu este în viață, expertiza medico-legală a fost numită cu încălcarea prevederilor art. 145 Cod de procedură penală.

Faptul eliberării unui certificat de deces, fără efectuarea expertizei de identificare a trupului și la insistența procurorului dovedea interesul acuzării în învinuirea inculpatului cu orice preț și prin orice mijloc.

- certificatul constatator al decesului nr. 2291 și seria A 0395839 din 22 noiembrie 2012, a fost eliberat cu încălcarea prevederilor Ordinului Ministerului Sănătății, Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, Biroului Național de

Statistică nr. 72/23/13 din 15 februarie 2006;

- la rubrica data decesului este indicată data 26 martie 2010, apoi ștearsă și scrisă 26 martie 2011, nu este indicat numele după tată și data nașterii;

- expertiza medico-legală nr. 2291 a fost efectuată în temeiul ordonanței procurorului Pitel Anatolie din 18 septembrie 2012, emisă cu două luni înainte de exhumarea cadavrului;

- investigația toxicologică nu s-a finisat, iar concluzia fiind „cea mai probabilă cauză a decesului a fost traumatismul cranio-cerebral deschis”, fapt care nu exclude și altă cauză de deces, inclusiv cea declarată de martorul Mîndru Veronica;

- în cazul presupunerii omorului lui Reabțev Leonid, prin aplicarea loviturilor de către inculpați nu s-a stabilit circumstanțele producerii loviturilor, existența la fața locului a obiectelor cu care s-a lovit, locul pe corpul decedatului unde i s-au produs loviturile. Nu s-a dispus petrecerea reconstituirii la fața locului pentru a contrapune cu rezultatele expertizei medico-legale;

- exhumarea cadavrului necunoscut a fost petrecută în lipsa apărării, rudelor decedatului, persoanelor care l-au cunoscut în viață, care puteau confirma sau infirma apartenența acestuia lui cet. Reabțev Leonid;

- acuzarea de stat nu a verificat versiunea relațiilor ostile pe care le-a avut Reabțev Leonid cu cet. Brînză Nicolai (f.d. 14, 15, vol. II), interesul familiei Mîndru în obținerea lotului;

- în perioada efectuării urmăririi penale pe cazul omorului lui Reabțev Leonid inculpatului i-au fost încălcate următoarele drepturi: dreptul de participare și apărare a intereselor legale la numirea și efectuarea expertizei prevăzute de art. 145 Cod de procedură penală, dreptul de participarea la acțiunile procesuale efectuate de către urmărirea penală pe cauza în care se învinuiește consfințite în pct. 12) art. 66 Cod de procedură penală, astfel absolut ilegal inculpatul Țigănașu Ion a fost privat de dreptul de a participa la cercetarea la fața locului și la exhumarea cadavrului din 21 noiembrie 2012, în acest timp inculpatul era deținut în Izolatorul de detenție provizorie al DP Chișinău; dreptul prevăzut în statutul persoanei arestate preventiv, astfel inculpatul Țigănașu Ion potrivit încheierii judecătorului de instrucție urma să fie plasat în IP 13, însă inculpatul a fost deținut în perioada 15 octombrie 2012-12 decembrie 2012 în Izolatorul de detenție provizorie al CGP Chișinău; petrecerea confruntării dintre doi deținuți în Izolatorul de detenție provizorie între orele 17:40 și 19:20 la 06 octombrie 2012, a considerat-o drept o sfidare vădită a normelor de drept; însoțirea și prezența la acțiunile procesuale a ofițerului Balica E., drept încălcarea dreptului inculpatului la declarații libere; ignorarea de către instanța de judecată la dispunerea exhumării și petrecerii expertizei privind identificarea cadavrului lui Reabțev Leonid drept încălcare a dreptului inculpatului prevăzut de art. 17 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2016, au fost respinse apelurile declarate de avocatul Chifiac Iurie în numele inculpatului Levițchi Alexandru și de avocatul Kovali Vladimir în numele inculpatului Țigănașu Ion, ca fiind nefondate, admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care: Țigănașu Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 15 (cincisprezece) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de

răspundere materială pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 25 (douăzeci și cinci) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Reținând că acuzatorul de stat în cererea de apel a contestat legalitatea sentinței în partea reîncadrării acțiunilor inculpatului Țigănașu Ion pe episoadele însușirii prin escrocherie a bunurilor imobile de la Reabțev Leonid și Dadu Natalia în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, instanța de apel a constatat că *„inculpatul Țigănașu Ion, în continuarea acțiunilor sale criminale, îndreptate spre însușirea prin înșelăciune a bunurilor altei persoane, în proporții deosebit de mari, rezultate în urma realizării bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. Crișana, 110, cu suprafața de 0,0637 ha, ce aparținea cet. Reabțev Leonid, acționând în baza procurii nr. 331316 seria AB, înregistrată în registrul actelor notariale nr. 285, eliberată de notarul privat, Tudos Raisa, adică cunoscând cu certitudine că acționează în baza unei procuri false, a obținut documentele necesare, după care, la 05 noiembrie 2010, s-a prezentat la biroul notarului public, Roșca Veronica, cu sediul în mun. Chișinău, str. Alba-Iulia, 75, unde a înstrăinat ilegal bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Crișana, 110, cu număr cadastral 0100103268, suprafața 0,0637 ha, lui Vulpe Gheorghe, contra sumei de 479000 lei, însușind această sumă, astfel cauzând proprietarului Reabțev Leonid un prejudiciu în proporții deosebit de mari.*

Ulterior, Vulpe Gheorghe a înstrăinat bunul imobil dat lui Baltaga Sergiu, care, ulterior, l-a înstrăinat lui Chirilenco Nicolae.

Tot el, în continuarea acțiunilor sale criminale, îndreptate spre însușirea prin înșelăciune a bunurilor altei persoane, în proporții deosebit de mari, rezultate în urma realizării bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. Alba-Iulia 8/2, ap. 10, acționând în baza procurii nr. 951799 seria AC, înregistrată în registrul actelor notariale cu nr. 2017, eliberată de notarul public, Viorica Pascari, adică, cunoscând cu certitudine că acționează în baza unei procuri false, Țigănașu Ion a obținut documentele necesare, după care, la 20 iulie 2011, s-a prezentat la biroul notarului public, Roșca Veronica, cu sediul în mun. Chișinău, str. Alba-Iulia, 75, unde a înstrăinat ilegal bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Alba-Iulia, 8/2, ap. 10, lui Cazacu Andrei, contra sumei de 203913 lei, astfel cauzând proprietarei Dadu Natalia un prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Ulterior, Cazacu Andrei a înstrăinat bunul imobil lui Poleacov Vladimir care la rândul său a înstrăinat bunul imobil lui Ni Igor”.

4.2. Instanța de apel a conchis, că deși inculpatul Țigănașu Ion pe episodul în privința părții vătămate Reabțev Leonid a recunoscut parțial vina, vinovăția acestuia se dovedește prin declarațiile inculpatului Țigănașu Ion în prima instanță, (f.d. 62-67, vol. VIII) și cele din instanța de apel; a inculpatului Tudos Raisa (f.d. 70-71, vol. VIII); martorilor Sadovici Reli (f.d. 57-58, vol. VIII); Sadovici Oxana (f.d. 53, vol. VIII); Vulpe Gheorghe (f.d. 54, vol. III); Baltaga Sergiu (f.d. 55-56, vol. VIII).

Totodată, deși pe episodul în privința părții vătămate Dadu Natalia, Țigănașu Ion vina nu a recunoscut, faptul săvârșirii acțiunilor infracționale imputate acestuia se

confirmă prin declarațiile acestuia date în prima instanță (f.d. 62-66; 67, vol. VIII) și cele din instanța de apel; a inculpatului Țigănașu Elena, (f.d. 72, vol. VIII); a succesorului părții vătămate Cojocaru Vasile (f.d. 74-75, vol. VIII); a părții vătămate Ni Igor (f.d. 76, vol. VIII); martorilor Pascari Viorica (f.d. 49, vol. III); Cazacu Andrei (f.d. 50, vol. VIII); Poleacov Vladimir (f.d. 47-48, vol. VIII); Budaca Ghenadie (f.d. 59, vol. VIII).

La fel, vinovăția inculpatului se dovedește și prin mijloacele de probă acumulate la faza urmării penale, și anume:

- procesul-verbal de percheziție din 18 iunie 2010, efectuat de către colaboratorii de poliție CPs Botanica la domiciliul lui Sadovici Reli, amplasat în mun. Chișinău, str. Șoseaua Hîncești, 59, ap. 5 (f.d. 125-126, vol. I);

- procesul-verbal de examinare din 11 ianuarie 2013, în cadrul căruia au fost supuse examinării actele care au fost depistate și ridicate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Sadovici Reli, amplasat în mun. Chișinău, str. Șoseaua Hîncești, 59, ap. 5 (f.d. 143, vol. I);

- plan-schemă a lotului de teren, situat în mun. Chișinău, str. Crișana, 110, întocmit de către SRL „ALEX-TOP A&S”, beneficiarului Reabțev Leonid, pentru privatizarea lotului de teren din str. Crișana, 110, întocmit în luna martie 2009 (f.d. 135, vol. I);

- cererea pentru eliberarea certificatului de urbanism din 26 decembrie 2008, depusă de cet. Reabțev Leonid, domiciliat în mun. Chișinău, str. Crișana, 110, în original (f.d. 136, vol. I);

- procura din 21 aprilie 2010, autentificată de notarul privat, Gladîș Oleg, cu sediul în mun. Chișinău, str. Pușkin, 50 A, prin care se împuternicește cet. Sadovici Oxana de a efectua anumite acțiuni în interesul cet. Reabțev Leonid, a.n. 28 aprilie 1930, care la rândul său este reprezentat de către cet. Țigănașu Ion, a.n. 06 aprilie 1986, care acționează în baza procurii nr. 285 din 21 ianuarie 2010, autentificată de către notarul privat Tudos Raisa, cu sediul în or. Hîncești, înregistrată în registrul actelor notariale cu nr. 13819 (f.d. 137, vol. I);

- copia procurii din 21 ianuarie 2010, înregistrată în registrul actelor notariale cu nr. 285, care a fost autentificată de notarul privat Tudos Raisa, cu sediul în or. Hîncești, str. M. Hîncu, 108, prin care cet. Țigănașu Ion, a.n. 06 aprilie 1986, este împuternicit să-l reprezinte în toate autoritățile publice și alte organe de stat, precum și în fața oricărei persoane fizice sau juridice, inclusiv cu dreptul de a dispune de bunurile mobile și imobile ce-i aparțin acestuia, de către cet. Reabțev Leonid, a.n. 28 aprilie 1930 (f.d. 138, vol. I);

- scrisoarea de însoțire nr. 2684 din 07 mai 2010, eliberată pe numele cet. Reabțev Leonid, str. Crișana, 110, mun. Chișinău (f.d. 139, vol. I);

- hotărârea Comitetului executiv mun. Chișinău, nr. 109 din 05 martie 1957, cu privire la repartizarea lotului de teren cet. Reabțev Leonid (f.d. 140, vol. I);

- planul lotului de teren cu nr. cadastral 0100103.268.01, situat în mun. Chișinău, str. Crișana, 110, eliberat la 22 aprilie 2010, de ÎS „Cadastru”, filiala OCT Chișinău, în original (f.d. 141-142, vol. I);

- planul etajului (relevul nivelului construcției) din 22 aprilie 2010, nr. cadastral nr. 0100103.268.01, situat în mun. Chișinău, str. Crișana, 110, în original (f.d. 127-143, vol. I);

- proces-verbal de ridicare din 18 iulie 2010, în cadrul căruia de la biroul notarului privat Tudos Raisa a fost ridicată procura nr. 285 din 21 ianuarie 2010, eliberată din numele lui Reabțev Leonid, pe numele lui Țîgănașu Ion (f.d. 153-154, vol. I);
- proces-verbal de ridicare din 24 august 2012, de la SEDP Botanica, mun. Chișinău în cadrul căruia au fost ridicate actele în baza cărora Reabțev Leonid a solicitat eliberarea buletinului de identitate (f.d. 64, vol. II);
- ordonanța de anexare a mijloacelor materiale de probă la materialele cauzei penale și procesul-verbal de examinare din 11 ianuarie 2013, a obiectelor ridicate de la SEDP Botanica, mun. Chișinău, în baza cărora cet. Reabțev Leonid a solicitat și a primit buletinul de identitate pe numele său (f.d. 65-75, vol. II);
- procesul-verbal de ridicare din 03 septembrie 2012 de la sediul biroului notarului public Tudos Raisa, de unde a fost ridicat registrul actelor notariale nr. 005190/656 (f.d. 81, vol. II);
- procesul-verbal de ridicare a obiectului din 03 septembrie 2012, de la OCT Chișinău, situat în mun. Chișinău, str. Armenească, 42 B, de unde a fost ridicat registrul cadastral al bunului imobil, situat în mun. Chișinău, str. Crișana, 110 (f.d. 86, vol. II);
- procesul-verbal de examinare din 17 septembrie 2012, în cadrul căruia a fost supus examinării registrul cadastral al bunului imobil, situat în mun. Chișinău, str. Crișana, 110 (f.d. 88-110, vol. II);
- raportul de expertiză nr. 1882 din 11 septembrie 2012 (f.d. 121-126, vol. II);
- procesul-verbal de ridicare din 08 octombrie 2012, prin care au fost ridicate de la biroul notarului public Roșca Veronica, situat în mun. Chișinău, str. Alba-Iulia, 75, a actelor care au servit la perfectarea tranzacției de vânzare-cumpărare a bunului imobil, situat în mun. Chișinău, str. Crișana, 110, dintre Țîgănașu Ion și Vulpe Gheorghe (f.d. 211, vol. II);
- procesul-verbal de examinare din 14 noiembrie 2012 (f.d. 212-228, vol. II);
- raportul de expertiză nr. 2166 din 29 octombrie 2012 (f.d. 2-6 vol. III);
- procesul-verbal de audiere suplimentară a învinutului Țîgănașu Ion din 23 noiembrie 2012 (f.d. 207-210, vol. III);
- raportul de expertiză în comisie nr. 2484 din 12 decembrie 2012 (f.d. 2-10, vol. IV);
- procesul-verbal de examinare a dosarului cadastral a bunului imobil situat pe adresa str. Alba-Iulia, 8/2, ap. 10, mun. Chișinău de unde rezultă că Țîgănașu Ion a privatizat acest imobil și ulterior la înstrăinat până la moment - cerere, procură, contract de vânzare-cumpărare (f.d. 79-110, vol. IV);
- procesul-verbal de ridicare din 13 noiembrie 2012 (f.d. 117, vol. IV);
- procesul-verbal de ridicare din 05 decembrie 2012 și procesul-verbal de examinare din 10 decembrie 2012 a descifrărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul fix cu nr. 024692383, ce aparținea cet. Dadu Natalia, în s. Terebna, r-nul Edineț (f.d. 197-206, vol. IV);
- raportul de expertiză nr. 2434 din 06 decembrie 2012 (f.d. 219-225, vol. IV);
- procesul-verbal de examinare din 02 ianuarie 2013, prin care a fost supus examinării descifrările convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul mobil cu nr. 069148832 (f.d. 242, vol. IV);

- raportul de expertiză nr. 018 din 09 ianuarie 2013 (f.d. 68-72, vol. V).

4.3. Analizând probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești în prima instanță și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a conchis, că prima instanță incorect a încadrat juridic acțiunile inculpatului Țigănașu Ion în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, dispunând reîncadrarea acțiunilor infracționale ale inculpatului Țigănașu Ion în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorului Vulpe Gheorghe care coroborează cu declarațiile martorului Baltaga Sergiu.

Instanța de apel a constatat, că prin procura din 21 ianuarie 2010, autenticată notarial de notarul privat Tudos Raisa se atestă că, Reabțev Leonid îl împuternicește pe Țigănașu Ion să-i reprezinte interesele sale în toate autoritățile publice și alte organe de stat, precum și în fața oricărei persoane fizice sau juridice, având împuterniciri depline.

Procura menționată conține semnătura mandantului - Reabțev.

Prin coroborarea concluziilor din rapoartele de expertiză nr. 1882 din 11 septembrie 2012 și nr. 2166 din 29 octombrie 2012 se atestă că, semnătura în litigiu din numele lui Reabțev Leonid din procura AB 331316 din 21 ianuarie 2010 și semnătura în litigiu din numele lui Reabțev Leonid din registrul actelor notariale AA nr. 005190/656, din rubrica „semnătura persoanei care a solicitat actul notarial”, au fost executate de una și aceeași persoană, iar aceste două semnături nu au fost executate de către Reabțev Leonid, dar au fost executate prin imitare de către Țigănașu Ion.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Țigănașu Ion cunoscând cu certitudine că, acționează în baza unei procuri false s-a prezentat la biroul notarului public Roșca Veronica unde a încheiat contractul de vânzare-cumpărare din 05 noiembrie 2010, prin care se atestă că, Țigănașu Ion, acționând în baza procurii din 21 ianuarie 2010 în numele și pentru Reabțev Leonid a vândut lui Vulpe Gheorghe bunul imobil - teren pentru construcții, cu numărul cadastral 0100103268, amplasat pe adresa str. Crișana, 110, mun. Chișinău, la prețul de 479000 lei, sumă pe care a însușit-o, cauzând astfel lui Reabțev Leonid daune în proporții deosebit de mari.

Prin contractul de vânzare-cumpărare din 27 noiembrie 2010, se atestă că, Vulpe Inga și Vulpe Gheorghe au vândut, iar Baltaga Sergiu a cumpărat bunul imobil - terenul cu suprafața de 0.0637 ha, amplasat pe adresa mun. Chișinău, sect. Botanica, str. Crișana, 110, la prețul de 178897 lei.

Prin contractul de vânzare-cumpărare din 21 decembrie 2011, se atestă că, Baltaga Sergiu și Baltaga Irina au vândut, iar Chirilenco Nicolae a cumpărat bunul imobil - terenul cu suprafața de 0.0637 ha, amplasat pe adresa mun. Chișinău, sect. Botanica, str. Crișana, 110, la prețul de 478897 lei.

Astfel, inculpatul Țigănașu Ion a acționat prin înșelăciune, prezentând un document oficial fals - procura din 21 ianuarie 2010, creând o iluzie aparent adevărată notarului, dar și cumpărătorului, care acționa cu bună-credință, că este împuternicit de a face oricare tranzacții cu bunul imobil ce aparținea lui Reabțev Leonid, deși inculpatul nu a fost împuternicit legal să acționeze în numele și interesul lui Reabțev Leonid, respectiv, încheind contractul de vânzare-cumpărare, inculpatul Țigănașu Ion a dobândit ilicit suma de bani, prin care acțiuni i-a cauzat lui Reabțev Leonid daune în proporții deosebit de mari.

Ca urmare, instanța de judecată a conchis, că acțiunile infracționale ale inculpatului Țigănașu Ion intră sub incidența legii penale, și anume, acțiunile acestuia conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, dânsul a acționat cu rea-credință, prin fraudă, înșelăciune și abuz de încredere, urmărind scopul de a obține un profit ilegal.

Instanța de apel, a notat că, de la început raporturile iscate între inculpatul Țigănașu Ion și Vulpe Gheorghe, ca urmare a încheierii contractului de vânzare-cumpărare din 05 noiembrie 2010, au fost viciate, raporturi susceptibile efectelor nulității absolute, or, inculpatul Țigănașu Ion știa cu certitudine că, ultimul deține în mod ilegal dreptul de a acționa și de a reprezenta interesele lui Reabțev Leonid, prin perfectarea unei procuri false și care nu reprezintă voința proprie a lui Reabțev Leonid, însă cu toate acestea, inculpatul Țigănașu Ion a continuat activitatea infracțională și a dobândit ilicit, ca urmare a încheierii contractului de vânzare-cumpărare cu Vulpe Gheorghe, suma de 479000 lei, care a fost însușită de către inculpat.

4.4. În continuare, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile inculpatului Țigănașu Elena care a mărturisit că, Țigănașu Ion, în urmă cu câțiva ani i-a spus că, seamănă foarte mult cu o prietenă de-a surorii sale, mai exact cu Dadu Natalia, comunicându-i totodată că, Dadu Natalia este bolnavă și a rugat-o să semneze procura în locul ei.

Arătându-i pașaportul și constatând că într-adevăr semănau, nu s-a gândit la consecințe, deoarece dorea să facă un bine și până la urmă a semnat procura.

Declarațiile lui Țigănașu Elena coroborează cu declarațiile martorului Pascari Viorica care a indicat că, Țigănașu Ion a apelat la serviciile notariale împreună cu o persoană în etate, prezentând un pașaport de tip ex-sovietic și a solicitat întocmirea unei procuri generale.

Ca pertinente și concludente au fost reținute și declarațiile martorului Cazacu Andrei care a indicat că, aproximativ cu 2-3 ani în urmă un prieten de al său, Vulpe Gheorghe l-a rugat să-i împrumute o sumă de bani unui prieten pe nume Țigănașu Ion, care i-a făcut contract de vânzare-cumpărare pe apartament.

Când a venit timpul să întoarcă banii, Țigănașu Ion nu a dorit și nu a răspuns la telefon. Astfel, l-a preîntâmpinat că, dacă nu va întoarce banii, va vinde apartamentul ceea ce a și făcut.

Declarațiile martorului Cazacu Andrei coroborează cu declarațiile martorului Poleacov Vladimir care a indicat că, a procurat de la Cazacu Andrei apartamentul amplasat pe adresa str. Alba-Iulia, 8, mun. Chișinău, la prețul de 25000-26000 euro.

Ulterior, în timp ce efectua reparație în apartament a fost telefonat de către meșter, care i-a spus că, s-a prezentat un bărbat, spunându-i că dânsul este proprietarul apartamentului în cauză, solicitând să elibereze încăperea.

Declarațiile martorului Poleacov Vladimir coroborează cu declarațiile martorului Ni Igor care a indicat că, a procurat un apartament amplasat pe adresa str. Alba-Iulia 8/2, ap. 10, mun. Chișinău, proprietarul fiind Poleacov, prenumele nu-l ține minte.

Instanța de apel a constatat că, prin procura din 16 mai 2011, se atestă că, Dadu Natalia îl împuternicește pe Țigănașu Ion să-i reprezinte drepturile și interesele acesteia și care au fost reflectate în conținutul procurii, care a fost autentificată notarial de către notarul public Pascari Viorica.

Procura sus-menționată conține semnătura reprezentatului - Dadu Natalia.

Prin coroborarea concluziilor din rapoartele de expertiză nr. 2434 din 06 decembrie 2012 și nr. 018 din 09 ianuarie 2013, se atestă că textul manuscris „Dadu Natalia Vasilevna” și semnătura din numele Dadu Natalia Vasile din procura seria AC nr. 951799 din 16 mai 2011 și semnătura din registrul actelor notariale seria AC nr. 005190/656, în rubrica „semnătura persoanei care a solicitat actul notarial” cu nr. 2017 au fost executate de una și aceeași persoană, iar aceste două semnături nu au fost executate de către Dadu Natalia Vasile, dar au fost efectuate de către Țigănașu Elena.

Concluziile din rapoartele de expertiză nr. 2434 din 06 decembrie 2012 și nr. 018 din 09 ianuarie 2013, coroborează pe deplin cu declarațiile inculpatei Țigănașu Elena care a indicat că, dânsa s-a prezentat la notar ca fiind Dadu Natalia împreună cu inculpatul Țigănașu Ion și a semnat pentru eliberarea procurii, dar și prin declarațiile inculpatului Țigănașu Ion date în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel care a recunoscut faptul că, a rugat-o pe Țigănașu Elena să facă o procură, respectiv, dânsa s-a prezentat ca fiind Dadu Natalia.

4.5. Instanța de apel a constatat, că inculpatul Țigănașu Ion cunoscând cu certitudine că, acționează în baza unei procuri false s-a prezentat la biroul notarului public Roșca Veronica unde a încheiat contractul de vânzare-cumpărare din 20 iulie 2011 prin care se atestă că, Țigănașu Ion, acționând în baza procurii din 16 mai 2011, în numele și pentru Dadu Natalia a vândut lui Cazacu Andrei bunul imobil - apartamentul nr. 10, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Alba-Iulia, 8/2, contra sumei de 204000 lei, sumă pe care a însușit-o, cauzând astfel lui Dadu Natalia daune în proporții deosebit de mari.

Prin contractul de vânzare-cumpărare din 17 noiembrie 2011, se atestă că, Cazacu Andrei și Cazacu Tatiana au vândut, iar Poleacov Vladimir a procurat bunul imobil - apartamentul nr. 10, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Alba-Iulia, 8/2, contra sumei de 203913 lei.

Prin contractul de vânzare-cumpărare din 03 februarie 2012, se atestă că, Poleacov Vladimir și Poleacov Natalia au vândut, iar Ni Igor a procurat bunul imobil - apartamentul nr. 10, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Alba-Iulia, 8/2, contra sumei de 203913 lei.

Astfel, instanța de apel a constatat că, inculpatul Țigănașu Ion a acționat prin înșelăciune, prezentând un document oficial fals - procura din 16 mai 2011, creând o iluzie aparent adevărată notarului, dar și cumpărătorului, care acționa cu bună-credință, că este împuternicit de a face oricare tranzacții cu bunul imobil al lui Dadu Natalia, deși inculpatul nu a fost împuternicit legal să acționeze în numele și interesul acesteia, respectiv, încheind contractul de vânzare-cumpărare, inculpatul Țigănașu Ion a dobândit ilicit suma de 204000 lei, prin care acțiuni i-a cauzat lui Dadu Natalia daune în proporții deosebit de mari.

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat că, acțiunile infracționale ale inculpatului Țigănașu Ion intră sub incidența legii penale, și anume, acțiunile acestuia conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, dânsul a acționat cu rea-credință, prin fraudă, înșelăciune și abuz de încredere, urmărind scopul de a obține un profit ilegal.

Instanța de apel a mai remarcat, că, de la început raporturile iscate între

inculpatul Țigănașu Ion și Cazacu Andrei, ca urmare a încheierii contractului de vânzare-cumpărare din 21 iulie 2011, au fost viciate, raporturi susceptibile efectelor nulității absolute, or, inculpatul Țigănașu Ion știa cu certitudine că, ultimul deține în mod ilegal dreptul de a acționa și de a reprezenta interesele lui Dadu Natalia, prin perfectarea unei procuri false și care nu reprezintă voința proprie a ultimei, însă cu toate acestea, inculpatul Țigănașu Ion a continuat activitatea infracțională și a dobândit ilicit, ca urmare a încheierii contractului de vânzare-cumpărare cu Cazacu Andrei, suma de 204000 lei, care a fost însușită de către inculpat.

4.6. În conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 Cod penal, infracțiunea incriminată inculpatului se califică ca fiind deosebit de gravă.

În acest context, instanța de apel, ținând cont de faptul că, inculpatul Țigănașu Ion nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate, nu a manifestat căință sinceră față de cele săvârșite, nu a conștientizat gradul de pericol social al infracțiunilor săvârșite și consecințele negative care au fost produse, totodată ținându-se cont de modalitatea de săvârșire a infracțiunii imputate, or, inculpatul Țigănașu Ion a acționat după un plan bine chibzuit și a cauzat unor persoane vulnerabile, în etate, daune în proporții deosebit de mari, a aplicat inculpatului Țigănașu Ion pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pedeapsa închisorii pe termen de 15 (cincisprezece) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis.

În contextul solicitării de către acuzatorul de stat a aplicării în privința inculpatului Țigănașu Ion a pedepsei definitive sub formă de detențiune pe viață, instanța de apel a constatat că această solicitare este contrară prevederilor art. 84 alin. (5) Cod penal, reieșind din faptul că, acuzatorul de stat, nici în ședința de judecată în prima instanță și nici în cererea de apel formulată nu a solicitat aplicarea pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal, pedeapsa sub formă de detențiune pe viață.

Totodată, instanța de apel a respins solicitarea formulată de către procuror privind aplicarea pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal, a pedepsei sub formă de detențiune pe viață, deoarece, acuzatorul de stat modificând pretenția din cererea de apel în ceea ce privește pedeapsa aplicată inculpatului Țigănașu Ion, urma să depună o cerere de apel suplimentară în sensul art. 402 alin. (4) Cod de procedură penală, fapt care însă nu a fost efectuat de către acuzatorul de stat.

Prin urmare, în conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, lui Țigănașu Ion i-a fost stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe termen de 25 (douăzeci și cinci) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis.

4.7. *Cu referire la apelurile declarate de avocatul Chifiac Iurie în numele inculpatului Levițchi Alexandru și de avocatul Kovali Vladimir în numele inculpatului Țigănașu Ion*, instanța de apel a reținut, că deși inculpații vina nu au recunoscut-o, faptul săvârșirii acțiunilor infracționale imputate acestora se confirmă prin declarațiile martorilor Mîndru Veronica (f.d. 51-52, vol.III); Bîrlădeanu Constantin (f.d. 61, vol.VIII); Sadovici Reli (f.d. 57-58, vol.VIII) și prin

mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale, și anume:

- procesul-verbal de ridicare din 24 august 2012, de la SEDP Botanica, mun. Chișinău în cadrul căruia au fost ridicate actele în baza cărora Reabțev Leonid a solicitat eliberarea buletinului de identitate (f.d. 64, vol. II);

- ordonanța de anexare a mijloacelor materiale de probă la materialele cauzei penale și procesul-verbal de examinare din 11 ianuarie 2013, a obiectelor ridicate de la SEDP Botanica, mun. Chișinău, în baza cărora cet. Reabțev Leonid a solicitat și a primit buletinul de identitate pe numele său (f.d. 65-75, vol. II);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 05 septembrie 2012, prin care Zubic V. la recunoscut pe Reabțev Leonid, care la 12 ianuarie 2010 a depus cerere privind pierderea pașaportului (f.d. 134-136, vol. II);

- procesul-verbal de examinare din 30 noiembrie 2012, prin care a fost supus examinării un CD, pe care se conțin descifrările convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul mobil cu nr. 069833122, ce aparține cet. Țîgănașu Ion (f.d. 157-169, vol. II);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului Levițchi Alexandru la locul infracțiunii cu aplicarea înregistrării video din 20 noiembrie 2012, unde detaliat arată și explică cum a fost omorât cet. Reabțev Leonid și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 noiembrie 2012, cu tabelul fotografic în s. Mălăiești, r-nul Orhei (f.d. 198-206, vol. II);

- procesul-verbal de examinare din 29 noiembrie 2012 a unui CD, pe care se conțin descifrările convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul mobil cu nr. 068626940, ce aparține cet. Levițchi Alexandru (f.d. 18-26, vol. III);

- informația oferită de compania de telefonie mobilă ÎCS „Orange Moldova” nr. 18-50/12-1260, referitor la amplasarea în spațiu a antenelor de telefonie mobilă (celulelor) (f.d. 29, vol. III);

- stenograma convorbirilor telefonice, purtate de către inculpatul Țîgănașu Ion cu Blanari Tatiana, care îi este soție, dar și cu inculpatul Levițchi Alexandru și persoana în privința căruia urmărirea penală a fost disjunsă într-o procedură separată pe nume Gurițenco Ilia, pe un CD (f.d. 78-113, vol. III);

- procesul-verbal de ridicare din 12 noiembrie 2012, de la colaboratorul IDP al CGP al mun. Chișinău, Orbu Igor a unui telefon mobil model „Samsung”, IMEI 355054040042622, de culoare roșie cu nuanțe negre, în care era introdusă cartela SIM, cu codul 1208087767300 (f.d. 117, vol. III);

- procesul-verbal de examinare din 12 noiembrie 2012, în cadrul căruia a fost supus examinării telefonul mobil model „Samsung”, IMEI 355054040042622, de culoare roșie cu nuanțe negre, în care era introdusă cartela SIM, cu codul 1208087767300 (f.d. 119, vol. III);

- procesul-verbal de ridicare a documentelor de la SRL „RQA-Service”, situat în mun. Chișinău, str. Petricani, 2, unde anterior a fost angajat în calitate de șofer inculpatul Levițchi Alexandru, prin care se confirmă faptul că, în noaptea de 25 spre 26 martie 2010, acesta a fost la serviciu, în s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi, iar conform listingului apelurilor telefonice ale acestuia, ultimul în timpul serviciului, cât se încărca mașina cu mezeluri a fost în mun. Chișinău (f.d. 130-131, vol. III);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului Levițchi Alexandru, la fața locului, cu aplicarea înregistrării video din 20 noiembrie 2012, care sunt înscrise pe DVD-R „Verbatim”, cu capacitatea de 4,7 GB, 120 de minute (f.d. 198-201,

vol. III);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 noiembrie 2012, care a fost efectuat în extravilanul s. Mălăiești, r-nul Orhei, cu participarea învinuitului Levițchi Alexandru, iar în cadrul acțiunii date a fost depistat și ridicat cadavrul cet. Reabțev Leonid (f.d. 202-206, vol. III);

- procesul-verbal de audiere suplimentară a învinuitului Țigănașu Ion din 23 noiembrie 2012, unde în detalii explică săvârșirea faptelor incriminate și anume deposedarea cet. Reabțev Leonid de pașaport, perfectarea, falsificarea semnăturii procurii la biroul notarului, Tudos Raisa, omorul cet. Reabțev Leonid și Dadu Natalia, precum și înstrăinarea burilor care le aparțineau ultimilor (f.d. 207-210, vol. III);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 2291 din 14 decembrie 2012 (f.d. 218-225, vol. III);

- procesul-verbal de confruntare din 06 decembrie 2012 dintre învinuiții Levițchi Alexandru și Țigănașu Ion, în cadrul căruia învinuiții descriu săvârșirea omorului cet. Reabțev Leonid (f.d. 232-234, vol.III);

- raportul de expertiză în comisie nr. 2484 din 12 decembrie 2012 (f.d. 2-10, vol. IV);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14 august 2011, în s. Terebna, r-nul Edineț, în cadrul căruia a fost supus cercetării domiciliul cet. Dadu Natalia, unde a fost depistat cadavrul acesteia, care era strangulat (f.d. 58-62, vol. IV);

- raportul de examinare medico-legală nr. 133 din 15 august 2011 (f.d. 71-72, vol.IV);

- procesul-verbal de ridicare din 05 decembrie 2012 și procesul-verbal de examinare din 10 decembrie 2012, a descifrărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul fix cu nr. 024692383, ce aparținea cet. Dadu Natalia, în s. Terebna, r-nul Edineț (f.d. 197-206, vol.IV);

- procesul-verbal de examinare din 02 ianuarie 2013, prin care a fost supus examinării descifrările convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul mobil cu nr. 069148832 (f.d. 242, vol.IV);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 505 din 03 ianuarie 2013 (f.d. 87-90, vol. V).

Analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a ajuns la concluzia, că prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile inculpatului Țigănașu Ion în baza art. art. 42 alin. (3), 145 alin. (2), lit. a), b), i), k) Cod penal, participație în calitate de organizator la omorul intenționat a lui Reabțev Leonid și Dadu Natalia, săvârșit cu premeditare, din interes material, de două sau mai multe persoane, cu scopul de a ascunde și a înlesni săvârșirea altei infracțiuni și acțiunile infracționale ale inculpatului Levițchi Alexandru.

Instanța de apel a reținut declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru date la faza urmăririi penale (f.d. 194-195, vol.III); procesul-verbal de audiere suplimentară a învinuitului din 20 noiembrie 2012, care a fost semnat de către procuror, inculpatul Levițchi Alexandru și de apărătorul acestuia, iar careva obiecții din partea participanților la această acțiune nu au parvenit.

În cadrul ședinței de judecată în prima instanță, inculpatul Levițchi Alexandru

și-a schimbat declarațiile indicând o altă versiune cu referire la cele petrecute.

Totodată, inculpatul a indicat că, a recunoscut faptul săvârșirii omorului, ca urmare a presiunilor exercitate asupra sa, fiind maltratată de colaboratorii de poliție.

Prin ordonanța procurorului al Secției exercitare a urmăririi penale pe cauze de criminalitate organizată și excepționale a Procuraturii Generale, Popescu Corneliu din 14 februarie 2014, a fost refuzată pornirea urmăririi penale pe faptele expuse în plângerea cet. Țigănașu Elena, rapoartelor procurorului Anatolie Pitel și declarațiile inculpaților Țigănașu Ion și Levițchi Alexandru, depuse în ședința judiciară pe cauza nr. 1-778, pe faptul pretinselor maltratări ale cet. Țigănașu Ion și Levițchi Alexandru, din motivul că lipsește faptul infracțiunii și s-a clasat procesul penal (f.d. 163-168, vol. VII).

Din cuprinsul ordonanței menționate, instanța de apel a reținut că, a fost numită examinarea medico-legală în privința deținutului Levițchi Alexandru, care urma să fie prezentat la sediul Centrului de Medicină Legală din mun. Chișinău, str. Korolenco, 8 la 10 decembrie 2013.

Ultimul, însă a refuzat de a fi supus examinării medico-legale, despre care fapt a depus o cerere în scris. La aceeași dată, la solicitarea procurorului, acesta a fost examinat de medicul Penitenciarului nr. 13, care a concluzionat că, Levițchi Alexandru nu are careva impedimente de sănătate ce i-ar fi împiedicat deplasarea la CML. Astfel, Levițchi Alexandru, intenționat a refuzat examinarea medico-legale, neavând careva impedimente, organul de urmărire penală fiind în imposibilitate de a-l impune să treacă această examinare.

Prin ordonanța procurorului, șef-adjunct al secției exercitare a urmăririi penale în cauze de criminalitate organizată și excepționale a Procuraturii Generale, Moșneaga Vladimir din 03 martie 2014, s-a dispus respingerea ca neîntemeiată a plângerii avocatului Kovali Vladimir din 25 februarie 2014 (f.d. 186-188, vol. VII).

Prin încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 17 aprilie 2014, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea avocatului Kovali Vladimir în numele inculpatului Țigănașu Ion și menținută ordonanța din 14 februarie 2014, de refuz în pornirea urmăririi penale, emisă de către procurorul Secției exercitare a urmăririi penale în cauze de criminalitate organizată și excepționale a Procuraturii Generale, Popescu Corneliu și ordonanța din 03 martie 2014 de respingere a plângerii emise de către procurorul ierarhic superior, procuror, șef-adjunct al secției exercitare a urmăririi penale, în cauze de criminalitate organizată și excepționale a Procuraturii Generale, Moșneaga Vladimir (f.d. 232-234, vol. VII).

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2014, s-a decis asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de avocatul Kovali Vladimir în numele inculpatului Țigănașu Ion împotriva încheierii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 17 aprilie 2014 privind declararea nulă a ordonanțelor de refuz în pornirea urmăririi penale din 14 februarie 2014 și respingere a plângerii din 03 martie 2014 (f.d. 227-228, vol. VII).

Astfel, instanța de apel a indicat, că motivele invocate de către inculpatul Levițchi Alexandru ca modificare a declarațiilor date la faza urmăririi penale nu și-au găsit confirmarea, fapt pentru care a reținut declarațiile acestuia date la faza urmăririi penale, care confirmă circumstanțele săvârșirii faptei, coroborează cu celelalte materiale probatorii administrate de către acuzarea de stat, și anume cu procesul-verbal

de verificare a declarațiilor învinuitului la locul infracțiunii cu aplicarea înregistrării video din 20 noiembrie 2012 prin care se atestă că, Levițchi Alexandru, succint a relatat unde Țigănașu Ion a parcat automobilul model „Mercedes”, iar el împreună cu Gurițenco Ilia s-au deplasat în direcția domiciliului lui Reabțev Leonid.

În fața casei acestuia, învinuitul Levițchi Alexandru a menționat că, Gurițenco Ilia, a intrat primul în ogradă și în casă, iar el l-a urmat.

În casă, Gurițenco Ilia, a aplicat o lovitură cu pumnul cet. Reabțev Leonid în rezultatul căreia a căzut jos.

După care l-au telefonat pe Țigănașu Ion, care a parcat mașina în fața casei lui Reabțev Leonid, după care împreună au încărcat cadavrul acestuia în salonul mașinii și s-au îndreptat în direcția com. Dumbrava, mun. Chișinău.

Ulterior, la fața locului, mun. Chișinău, com. Dumbrava, str. Teilor, 8, Levițchii Alexandru a relatat despre acțiunile săvârșite, explicând cum împreună au ajuns în com. Dumbrava, unde Țigănașu Ion a intrat cu mașina în ogradă, iar el împreună cu Gurițenco Ilia, au descărcat cadavrul cet. Reabțev Leonid și l-au lăsat în subsolul casei, iar peste o zi sau două, exact nu ține minte, împreună cu Gurițenco Ilia, la indicația lui Țigănașu Ion, cu mașina personală model „Audi A6” s-au deplasat pe aceeași adresă, unde au încărcat cadavrul persoanei date, după care s-au deplasat în direcția or. Orhei, pentru a-l îngropa în com. Mălăiești, r-nul Orhei, Levițchi Alexandru a indicat porțiunea de teren din câmpul agricol, unde împreună cu Gurițenco Ilia au îngropat cadavrul lui Reabțev Leonid (f.d. 198-200, vol. III, procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului la locul infracțiunii cu aplicarea înregistrării video din 20 noiembrie 2012, care a fost semnat de către procuror, specialist criminalist, învinuitul Levițchi Alexandru și apărătorul acestuia, iar careva obiecții din partea participanților la proces nu au parvenit).

Cu referire la argumentele de apel invocate de către avocatul Iurie Chifiac precum că, reconstituind declarațiile inculpatului la fața locului, casa lui Reabțev Leonid nu există, la fel nu există nici gospodăria acestuia, iar în aceste împrejurări este imposibil de a confirma sau de a infirma declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru, iar reconstituirea declarațiilor inculpatului în mun. Chișinău, com. Dumbrava, str. Teilor, 8 a fost efectuată pe timp de noapte, respectiv, nu s-a demonstrat în care loc al subsolului a fost amplasat cadavrul și în care împrejurări, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, deoarece efectuarea acțiunii procesuale de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii întrunește rigorile stabilite la art. art. 114, 115 Cod de procedură penală, respectiv, inculpatul Levițchi Alexandru a indicat unde a parcat automobilul inculpatul Țigănașu Ion, el împreună cu Gurițenco Ilia s-au deplasat în direcția casei lui Reabțev Leonid, iar în fața casei lui Reabțev Leonid, inculpatul Levițchi Alexandru a relatat despre cele petrecute în casă și despre săvârșirea omorului.

La fel, la fața locului în mun. Chișinău, com. Dumbrava, str. Teilor, 8 și în s. Mălăiești, r-nul Orhei, învinuitul Levițchi Alexandru a relatat succint despre acțiunile acestuia și ale lui Gurițenco Ilia.

Tot în acest context, instanța de apel a notat că, procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului la locul infracțiunii cu aplicarea înregistrării video din 20 noiembrie 2012, a fost semnat de toți participanții la această acțiune, inclusiv de către învinuitul Levițchi Alexandru și de către apărătorul acestuia, avocatul Medeleanu Roman, iar careva obiecții pe marginea acțiunilor efectuate de către apărare

nu au fost formulate.

Totodată, declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru de la faza urmăririi penale coroborează cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 noiembrie 2012 prin care se atestă că, pe terenul arabil situat în extravilanul s. Mălăiești, r-nul Orhei, la o adâncitură de 70 cm, a fost depistat un pachet din polietilenă de culoare albă, înfășurat cu bucăți de bandă adezivă.

În urma desfacerii acestuia a fost stabilit un cadavru a unei persoane de gen masculin, în stare avansată de putrefacție (f.d. 202-205, vol.III).

Instanța de apel a evidențiat faptul despre coincidența dintre declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru care fiind audiat la faza urmăririi penale la 20 noiembrie 2012, a indicat că, cadavrul lui Reabțev Leonid a fost învelit în polietilenă de culoare albă, după care au lipit-o cu bandă adezivă, cu cele constatate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 noiembrie 2012 și potrivit căruia s-a constatat „un pachet din polietilenă de culoare albă, înfășurat cu bucăți de bandă adezivă”.

Astfel instanța de apel a constatat veridicitatea declarațiilor învinuitului Levițchi Alexandru de la faza urmăririi penale.

Cu referire la argumentul avocaților Chifac Iurie și Kovali Vladimir, care au indicat că, la acțiunea de cercetare la fața locului din 21 noiembrie 2012, nu a fost asigurată prezența apărătorului, iar cererea inculpatului de a asigura prezența acestuia a fost ignorată, instanța de apel a notat că, potrivit normelor procedural-penale (art. art. 118, 127 Cod de procedură penală) prezența apărătorului nu este necesară, or, organul de urmărire penală a administrat probatoriul în acest proces penal în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză în favoarea sau defavoarea învinuiților. Partea apărării nu a prezentat instanței cererea inculpaților cu privire la asigurarea prezenței avocatului în cadrul acțiunii de cercetare la fața locului.

Din raportul de expertiză medico-legală nr. 2291 din 14 decembrie 2012, instanța de apel a reținut că, în baza datelor examinării medico-legale a cadavrului (localitatea, volumul și caracterul morfologic a leziunilor depistate din regiunea craniului) cea mai probabilă cauză a decesului cet. Reabțev Leonid a fost traumatismul cranio-cerebral deschis sus-indicat. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: traumă cranio-cerebrală deschisă; fractură înfundată a oaselor bolții craniului; fracturi cominutive ale oaselor bolții craniului.

Traumă închisă a toracelui: fractura coastelor din stânga - care au fost produse prin acțiuni traumatice, cu un obiect contondent dur, cu suprafața de interacțiune limitată, ce au provocat o deformare locală și generală a craniului și în ansamblu se califică ca vătămare corporală gravă.

În continuare, instanța de apel a reținut, că declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru date la faza urmăririi penale coroborează cu procesul-verbal de confruntare din 06 decembrie 2012, dintre învinuitul Levițchi Alexandru și învinuitul Țigănașu Ion, din conținutul căruia, instanța de apel a conchis că, Levițchi Alexandru a indicat aceleași circumstanțe în care Țigănașu Ion i-a spus dânsului și lui Gurițenco Ilia despre omorul lui Reabțev Leonid, respectiv, ideea de a-l omorî pe Reabțev Leonid i-a aparținut lui Țigănașu Ion. Totodată, Levițchi Alexandru a susținut aceleași declarații privind deplasarea în sect. Botanica, str. Crișana, unde au săvârșit omorul lui Reabțev Leonid, după care cadavrul acestuia a fost transportat în com. Dumbrava,

mun. Chișinău, la casa nașului lui Țigănașu Ion (f.d. 232-234, vol. III).

Instanța de apel a respins argumentele avocatului Kovali Vladimir care a invocat că, nu s-au stabilit circumstanțele producerii loviturilor, existența la fața locului a obiectelor cu care s-au aplicat loviturile, locul pe corpul decedatului unde i s-a produs loviturile, or, din declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru date la faza urmăririi penale rezultă că, Reabțev Leonid a fost lovit cu pumnul, de la care a căzut jos, declarațiile căruia coroborează cu conținutul raportului de expertiză medico-legală nr. 2291 din 14 decembrie 2012, prin care s-au constatat următoarele leziuni corporale, traumă cranio-cerebrală deschisă: fractură înfundată a oaselor bolții craniului; fracturi cominutive ale oaselor bolții craniului; traumă închisă a toracelui, fractura coastelor din stânga - care au fost produse prin acțiuni traumatice a unor obiecte contondente dure, cu suprafața limitată, ce au provocat o deformare locală și generală a craniului.

Cu referire la declarațiile martorilor audiați pe marginea acestui episod, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorului Mîndru Veronica care a indicat că, Reabțev Leonid a fost vecinul ei, iar acesta locuia de unul singur. În una din zile, Reabțev Leonid i-a spus că, noaptea a fost bătut de către trei persoane, care i-au luat pașaportul.

A menționat că, într-o vineri a observat că porțița vecinului Reabțev Leonid este deschisă, după care a scris cerere la Poliție.

A mai indicat că, în acea dimineață la ea a venit Gurițenco Ilia, dar din ce motiv nu a înțeles. Într-o zi, data precisă nu o ține minte, era la o vecină unde au intrat trei bărbați, care s-au prezentat că sunt de la Primărie, ulterior i-a recunoscut pe fotografie la sectorul de poliție.

La fel, instanța de apel a reținut și declarațiile martorului Sadovici Reli care a indicat că, aproximativ cu 2-3 ani în urmă a încheiat cu Țigănașu Ion documente referitor la un lot de teren din sect. Botanica.

Doi prieteni de ai săi pe nume Roșca Oleg și Ruslan i-au transmis careva documente pe numele lui Reabțev Leonid în privința unui lot de teren pe care urma să le depună la Primărie, la Cadastru și să privatizeze lotul respectiv.

Declarațiile martorului Sadovici Reli coroborează cu declarațiile martorului Sadovici Oxana care a indicat că, soțul ei cu aproximativ 3 ani în urmă s-a întâlnit cu inculpatul Țigănașu Ion care i-a spus că trebuie să facă o procură pe numele ei, deoarece buletinul ei era expirat. Nu cunoaște despre ce au discutat Țigănașu Ion cu soțul ei, cunoștea doar că trebuia o procură pentru careva documente.

În ceea ce privește declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță și versiunea creată de către apărare în acest sens, referitor la faptul că, inculpatul Levițchi Alexandru i-ar fi transmis automobilul său model „Audi A6” lui Gurițenco Ilia, care ar fi deteriorat automobilul, comunicându-i că a săvârșit un accident rutier, soldat cu decesul unei persoane, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece nu se probează prin careva probe pertinente și concludente.

În acest context, instanța de apel a respins și declarațiile martorului Bîrlădeanu Constantin, care au fost invocate de către apărare în cererea de apel, deoarece cele invocate de către martor, precum că, Levițchi Alexandru a venit la el ca să-l sfătuiască cine să-i repare bara de protecție a automobilului său model „Audi” argumentând că a dat automobilul unui prieten de-al său și acela a deteriorat bara de protecție nu pot fi apreciate prin coroborare cu alte probe administrate la cauza penală,

deoarece acestea nu sunt precise și nu reflectă data și locul când a avut loc această discuție. Mai mult, instanța de apel a reținut, că, martorul Bîrlădeanu Constantin a indicat că, nu a văzut dacă parbrizul din față era spart și nu ține minte dacă automobilul mai avea careva deteriorări ceea ce pune la îndoială veridicitatea declarațiilor acestui martor.

Totodată, instanța de apel nu a reținut nici argumentele avocatului Iurie Chifiac care a indicat că, starea de fapt invocată de către apărare se confirmă și prin declarațiile martorului Sadovici Reli și ale inculpatului Țigănașu Ion, deoarece din declarațiile martorului Sadovici Reli se reține doar faptul că, acesta a încheiat cu inculpatul Țigănașu Ion documente referitoare la un lot de teren din sect. Botanica, mun. Chișinău, iar inculpatul Țigănașu Ion la faza urmăririi penale a indicat că, într-adevăr Levițchi Alexandru împreună cu Gurițenco Ilia au intrat în casa lui Reabțev Leonid, după care au pus în mașină ceva de genul unui sac, parcă o pătură, după care s-au deplasat în com. Dumbrava, mun. Chișinău, ceea ce contrazice versiunea apărării.

Mai mult, instanța de apel a respins versiunea creată de apărare și declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, deoarece acestea nu sunt pertinente și concludente, nu coroborează cu careva probe administrate la cauza penală și în totalitate se contrazic cu declarațiile inculpatului date la faza urmăririi penale, relevanța și concludența cărora a fost stabilită de către prima instanță prin coroborare cu alte materialele probatorii acumulate la cauza penală.

Tot în acest context, instanța de apel a notat și faptul că, apărarea a indicat că, Levițchi Alexandru, de spaimă și de șoc ar fi acceptat cele solicitate de către Gurițenco Ilia de a îngropa cadavrul persoanei pe care a accidentat-o, fapt pentru care s-ar fi deplasat în regiunea s. Ocsîntea, r-nul. Orhei, unde au înmormântat cadavrul pe un lan agricol, totuși, apărarea nu a întreprins nici o acțiune și nu a solicitat deplasarea la locul unde a fost îngropat cadavrul pentru a fi cercetat acest loc, pentru identificarea trupului acestei persoane, stabilirea identității persoanei și stabilirea cauzei morții acestuia, astfel, încât versiunea inculpatului Levițchi Alexandru să fie întemeiată pe careva probe pertinente și concludente.

Ca urmare, instanța de apel a respins și declarațiile inculpatului Țigănașu Ion date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, deoarece acestea nu sunt veridice, nu pot fi apreciate prin coroborare cu alte probe administrate la cauza penală, respectiv, instanța de apel a reținut declarațiile inculpatului Țigănașu Ion date la faza urmăririi penale (procesul-verbal de audiere suplimentară a învinuitului din 23 noiembrie 2012, f.d. 207-210, vol. III) în partea ce ține de confirmarea faptului că, inculpatul Levițchi Alexandru împreună cu Gurițenco Ilia au intrat în casa lui Reabțev Leonid, după care au încărcat „un fel de sac” în mașină și s-au deplasat în com. Dumbrava, mun. Chișinău, precum și în partea ce ține de faptul că, dânsul împreună cu Gurițenco Ilia s-au deplasat la domiciliul lui Dadu Natalia din r-nul Edineț.

Cu referire la argumentele avocaților Chifiac Iurie și Kovali Vladimir precum că, deși identitatea cadavrului nu a fost stabilită, medicul legist Capcelea Victor în raportul de expertiză medico-legală nr. 2291, a indicat că examinează cadavrul lui Reabțev Leonid și că nu s-a efectuat expertiza în vederea constatării apartenenței cadavrului și identificării lui, că acuizarea nu a probat nici printr-un mijloc probatoriu că cadavrul îi aparține lui Reabțev Leonid, instanța de apel a reținut următoarele:

- prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din

05 septembrie 2012, martorul Zubic Victoria a recunoscut persoana din fotografia nr. 5 ca fiind Reabțev Leonid, care la 12 ianuarie 2010, a depus cerere privind pierderea pașaportului (f.d. 134, vol. II);

- din procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 07 septembrie 2012 rezultă că, martorul Șcatula Claudia a recunoscut persoana din fotografia nr. 1 ca fiind Reabțev Leonid, după trăsăturile pielii, culoarea părului (f.d. 136, vol. II);

- din procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului Levițchii Alexandru la locul săvârșirii infracțiunii, cu aplicarea mijloacelor foto/video, unde ultimul a recunoscut faptul participării lui împreună cu Țigănașu Ion și Gurițenco Ilia la săvârșirea omorului lui Reabțev Leonid (f.d. 198-201, vol. III).

Prin încheierile Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016, respectiv, din 23 martie 2016, instanța de apel a respins cererea avocatului Kovali Vladimir depusă în numele inculpatului Țigănașu Ion și cererea inculpatului Levițchi Alexandru privind numirea expertizei identificării cadavrului, ca fiind neîntemeiate, urmând ca materialele acumulate la urmărirea penală, să fie apreciate de instanța de apel.

Așadar, instanța de apel a apreciat ca nefondate argumentele invocate de către apărare referitor la faptul că, identitatea cadavrului nu a fost stabilită, reținând ca fiind pertinente și concludente declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru date la faza urmăririi penale care a indicat locul în care a fost îngropat cadavrul victimei Reabțev Leonid, declarațiile căruia coroborează cu declarațiile inculpatului Țigănașu Ion date la faza urmăririi penale, din care rezultă că, într-adevăr dânsul s-a aflat lângă casa lui Reabțev Leonid, iar Levițchi Alexandru împreună cu Gurițenco Ilia au intrat în casa acestuia, iar după ce au ieșit au pus în mașină ceva de genul unui sac, după care s-au deplasat în com. Dumbrava, mun. Chișinău.

Totodată, relevante sub aspect probatoriu fiind și procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 05 septembrie 2012, respectiv, din 07 septembrie 2012 din care rezultă că, martorii Zubic Victoria și Șcatula Claudia au recunoscut persoana după fotografie, ca fiind Reabțev Leonid, or, aceste probe combat versiunea inculpaților că, Reabțev Leonid ar mai fi încă viață.

În acest context, instanța de apel a respins și argumentele apărării care au invocat precum că, acuzarea de stat nu a întreprins acțiuni de căutare a lui Reabțev Leonid și, respectiv, nu este dovada că, Reabțev Leonid nu este în viață, deoarece aceste afirmații se contrazic în totalitate prin materialele acumulate la cauza penală, și anume prin declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru de la faza urmăririi penale care a indicat despre faptul că, a săvârșit împreună cu Gurițenco Ilia omorul lui Reabțev Leonid și a indicat locul unde a fost îngropat, declarațiile căruia se apreciază la acest capitol cu declarațiile martorului Mîndru Veronica care a indicat că, la 26 martie 2010, a văzut că porțița de la ograda lui Reabțev Leonid era deschisă, după care a intrat în ogradă, l-a strigat pe Reabțev Leonid dar nu i-a răspuns nimeni, iar din acea zi nu l-a mai văzut pe Reabțev Leonid, dar și cu declarațiile martorului Șcatula Claudia care a indicat că, a activat în calitate de operator și se ocupa cu achitarea pensiei, inclusiv și lui Reabțev Leonid.

A indicat că, acesta venea singur și prezenta pașaportul, după care îi elibera pensia. De asemenea, a indicat că, de aproximativ doi ani acesta nu a mai venit pentru a

primi pensia.

Astfel, declarațiile martorului Șcatula Claudia coroborează cu procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 07 septembrie 2012, din care rezultă că, martorul Șcatula Claudia a recunoscut persoana din fotografia nr. 1 ca fiind Reabțev Leonid, după trăsăturile pielii, culoarea părului.

Cu referire la argumentul avocaților Chifiac Iurie și Kovali Vladimir precum că, expertiza medico-legală a fost efectuată în temeiul ordonanței procurorului nr. 2010420721 din 18 septembrie 2012, adică cu două luni înainte de a fi depistat cadavrul, instanța de apel a considerat că, aceste afirmații ale apărătorilor nu și-au găsit confirmare, deoarece instanța de apel a constatat consecutivitatea acțiunilor și actelor emise de către organul de urmărire penală, și anume cadavrul cet. Reabțev Leonid a fost depistat în cadrul acțiunii de cercetare la fața locului din 21 noiembrie 2012, fapt confirmat prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 noiembrie 2012 (f.d. 202-205, vol. III), după care prin ordonanța privind dispunerea efectuării expertizei medico-legale din 21 noiembrie 2012, s-a dispus efectuarea expertizei medico-legale a cadavrului cet. Reabțev Leonid, de către un expert legist din cadrul Centrului Medicină Legală Chișinău (f.d. 217, vol. III).

Respectiv, indicația din conținutul raportului de expertiză medico-legală nr. 2291 din 14 decembrie 2012 precum că, expertiza a fost efectuată în baza ordonanței din 18 septembrie 2012, nu poate servi drept temei de a concluziona că, ordonanța de dispunere a expertizei a fost emisă înainte de depistarea cadavrului, deoarece aceasta se combate prin ordonanța privind dispunerea efectuării expertizei medico-legale care a fost emisă la 21 noiembrie 2012, mai mult, pe fila acestei ordonanțe este notată mențiunea că, „ordonanța din 21 noiembrie 2012 a fost primită de infirmierul de gardă Papuc A. M., 21 noiembrie 2012”.

Analizând argumentele avocaților Chifiac Iurie și Kovali Vladimir care au invocat că, exhumarea cadavrului a fost petrecută în lipsa apărării, rudelor decedatului, persoanelor care l-au cunoscut în viață (inclusiv familia Mîndru) care putea confirma sau infirma apartenența cadavrului cet. Reabțev Leonid, instanța de apel a constatat că acestea sunt neîntemeiate, deoarece organul de urmărire penală nu a efectuat acțiunea de exhumare a cadavrului în sensul art. 121 Cod de procedură penală, ci cadavrul cet. Reabțev Leonid a fost depistat în cadrul acțiunii procesuale de cercetare la fața locului.

Astfel, instanța de apel a constatat că, organul de urmărire penală nu a admis careva încălcări la efectuarea acestei acțiuni procesuale, totodată, ținând cont și de faptul că, „cet. Reabțev Leonid a decedat aproximativ 2-3 ani până la examinarea medico-legală a cadavrului”, respectiv, omorul lui Reabțev Leonid a fost săvârșit în anul 2010, iar cadavrul acestuia a fost depistat în anul 2012, fiind în stare de putrefacție avansată, din care motive o eventuală confirmare sau infirmare a rudelor sau a familiei Mîndru dacă acest cadavru aparține lui Reabțev Leonid, ar fi imposibilă.

La fel, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate argumentele apărării ce țin de faptul că, nu a fost examinată versiunea relațiilor ostile pe care le-a avut Reabțev Leonid cu cet. Brînza Nicolai, interesul familiei Mîndru pentru obținerea lotului de teren, or, la materialele cauzei au fost anexate plângerile depuse de cet. Reabțev Leonid la Comisariatul de Poliție Botanica în legătură cu conflictul acestuia pe care l-a avut cu vecinul Brînza Nicolai, însă aceste conflicte, precum și

presupusul interes al familiei Mîndru în obținerea lotului de teren nu au nici o conotație directă sau indirectă cu omorul lui Reabțev Leonid și cu privarea acestuia ilegală de dreptul de proprietate asupra lotului de teren, care s-a constatat a fi săvârșite de către inculpații Țigănașu Ion și Levițchi Alexandru.

Referitor la argumentul avocatului Kovali Vladimir că, martorii audiați în instanța de judecată Mîndru Veronica și Sadovici Reli au declarat că, Reabțev Leonid, după data presupusă a decesului a fost observat la gunoiștea din or. Sîngera, totodată, Mîndru Veronica a declarat că, l-a văzut înainte de dispariție pe Reabțev Leonid bătut de trei persoane, urechea ruptă și chiar l-a întreținut la ei 2-3 săptămâni, respectiv, poate aceste leziuni au fost motivul decesului, instanța de apel analizând conținutul declarațiilor martorului Mîndru Veronica nu a constatat că, aceasta să fi declarat că, l-a văzut pe Reabțev Leonid, după data dispariției la gunoiștea din or. Sîngera.

Într-adevăr, martorul Mîndru Veronica a indicat că Reabțev Leonid a venit la ei acasă și i-a spus că, a fost bătut de trei persoane, care i-au luat pașaportul și a dormit la ea acasă 2-3 săptămâni, însă aceste leziuni nu pot fi reținute ca fiind motivul decesului, după cum sugerează apărarea, deoarece aceste afirmații se contrazic prin concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 2291 din 14 decembrie 2012, prin care s-a constatat că, cauza decesului a fost traumatismul cranio-cerebral deschis, precum și prin alte probe administrate la cauza penală și anume declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru de la faza urmăririi penale, care a indicat că, împreună cu Gurițenco Iliia au săvârșit omorul lui Reabțev Leonid, după care au îngropat cadavrul acestuia în s. Mălăiești, r-nul Orhei.

Totodată, în ceea ce privește declarațiile martorului Sadovici Reli, precum că cineva din vecini l-ar fi văzut pe Reabțev Leonid la o gunoiște, instanța de apel a reținut, că aceste declarații au fost apreciate critic de către prima instanță, fiind menținută și de către instanța de apel, or, aceasta este o versiune declarativă, fără dată, fără nume și fără loc concret.

Instanța de apel a respins și argumentele avocatului Kovali Vladimir care a indicat că, certificatul constatator al decesului cu nr. 2291 și seria A 0395839 a fost eliberat cu încălcarea prevederilor ordinului Ministerului Sănătății, Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, Biroului Național de Statistică nr. 72/23/13 din 15 februarie 2006, respectiv, la rubrica data decesului este indicat 26 martie 2010 apoi ștersă și scrisă 26 martie 2011, nu este indicat patronimicul și data nașterii, deoarece aceste mențiuni nu dovedesc nevinovăția inculpaților Țigănașu Ion și Levițchi Alexandru în săvârșirea faptelor infracționale imputate acestora, ci țin de modalitatea de întocmire a certificatului de deces de către organul abilitat în acest sens.

Instanța de apel a atestat inadmisibilitatea alegațiilor avocatului Kovali Vladimir cu privire la admiterea de către organul de urmărire penală a încălcării drepturilor procesuale ale inculpatului Țigănașu Ion pe episodul omorului cet. Reabțev Leonid, deoarece acestea nu și-au găsit confirmare, deoarece prin procesul-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 15 aprilie 2013, nici inculpatul Țigănașu Ion și nici apărătorul acestuia nu au invocat careva obiecții sau încălcări, în acest sens fiind relevante prevederile art. 251 alin. (4) Cod procedură penală.

La fel, instanța de apel a constatat că, relevante sub aspect probatoriu se prezintă a fi și stenografia convorbirilor telefonice, din care se constată că, inculpatul Țigănașu Ion urmărește în mod imperativ să discute cu inculpatul Levițchi Alexandru

în vederea camuflării faptelor care au avut loc în realitate și anume prin a-i comunica lui Levițchi Alexandru ca, ultimul să declare că nu știe nimic, să nu spună nimic, iar în cazul în care îl va întreba cineva ce a căutat cu el (Țigănașu Ion) în r-nul Anenii-Noi să comunice că a fost la el la fabrica de mezeluri.

În contextul circumstanțelor menționate, instanța de apel a constatat că, vinovăția inculpatului Țigănașu Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal și vinovăția inculpatului Levițchii Alexandru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal, a fost pe deplin dovedită prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, iar careva temeuri de a pronunța o sentință de achitare pe aceste capete de învinuire nu a fost stabilită.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Kovali Vladimir în numele inculpatului Țigănașu Ion în ceea ce privește episodul omorului părții vătămate Dadu Natalia și escrocheriei.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Țigănașu Elena în cadrul ședinței de judecată în prima instanță a indicat că, Țigănașu Ion, în urmă cu câțiva ani i-a spus că, seamănă foarte mult cu o prietenă de-a surorii sale, mai exact cu Dadu Natalia, comunicându-i totodată că, Dadu Natalia este bolnavă și a rugat-o să semneze procura în locul ei. Arătându-i pașaportul și într-adevăr semănau nu s-a gândit la consecințe, deoarece dorea să facă un bine și până la urmă a semnat procura.

Cu referire la probele administrate la cauza penală la acest episod, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente declarațiile succesului părții vătămate Cojocar Vasile care a indicat că, a fost telefonat de la Primărie și informat că, Dadu Natalia a decedat. Ajungând la fața locului împreună cu familia și primarul, intrând în casă, au văzut patul unde a decedat Dadu Natalia, iar pe masă a observat două pahare de 100 gr., un harbuz tăiat și câteva roșii.

Ulterior, s-au deplasat la morgă, unde expertul le-a dat documentele și le-a spus că a fost o sinucidere. Nefiind de acord cu expertiza a depus cererea CPs Edineț, deoarece bănuia că a fost omorâtă.

Instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorului Budaca Ghenadie care a indicat că, în anul 2011 a avut un automobil model „BMW”, n/î CUU 088. Mașina dată i-a oferit-o lui Țigănașu Ion de aproximativ 2-3 ori, dar în ce perioadă anume nu ține minte, iar el la rândul său îi lăsa automobilul model „Niva”, în acel automobil era un telefon care a sunat în cursul zilei, dar el nu a răspuns și nici nu a sunat de pe el.

Totodată, instanța de apel a reținut că, inculpatul Țigănașu Ion fiind audiat la faza urmăririi penale a indicat că, împreună cu Gurițenco Ilia au fost într-un sat din r-nul Edineț, cu mașina unui prieten, la volanul căruia se afla el.

Au parcat mașina în apropierea casei cet. Dadu Natalia și împreună cu Gurițenco Ilia au intrat în ogradă, după care au fost și în casă.

Peste 10 minute el a ieșit afară și a plecat în grădină, după care a venit Gurițenco Ilia și i-a spus să meargă la Chișinău.

El l-a întrebat pe acesta ce a făcut, la ce el i-a spus că, nu trebuie să-l intereseze, după care au plecat în direcția Chișinău. După aceasta, aproximativ la orele 22:00 sau 23:00, el cu un prieten au plecat în Italia, prin Transnistria și Ucraina, de unde au revenit, dar când nu ține minte.

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. 469 din 19 decembrie 2012, s-a concluzionat că, moartea cet. Dadu Natalia a survenit în urma asfixiei mecanice realizată prin spânzurare: comprimarea organelor gâtului cu laț acționat de forța de greutate a corpului, fapt confirmat prin depistarea în treimea superioară a gâtului a șanțului de spânzurare vital, unic, oblic ascendent, antero-posterior, de culoare roz-cafenie, consistență dură, fractura bilaterală a osului hioid cu hemoragii roșii-închise în țesuturile moi adiacente, prezența semnelor general-asfictice: cianoza feței, hemoragiilor punctiforme în sclera ochilor, sub pleura viscerală, lividităților cadaverice violacee-închise difuze, confluențe, a congestiei venoase a organelor interne, sânge fluid în cavitățile cordului și vaselor sanguine mari, emfizem pulmonar.

Avocatul Kovali Vladimir a indicat în cererea de apel că, experții judiciari medico-legiști Cuvșinov I., Tighineanu S. și Savciuc V. la întrebarea acuzării dacă în cazul dat spânzurarea putea avea loc numai în rezultatul unui suicid sau putea avea loc și în rezultatul acționării unei terțe forțe au indicat că, soluționarea acestei întrebări nu ține de competența expertizei medico-legale, dar în același context, se poate de menționat că, spânzurarea în cele mai frecvente cazuri este act de suicid, dar poate fi accidentală sau omor.

În acest context, instanța de apel a notat că, concluziile experților urmează a fi interpretate prin coroborare cu întreg materialul probator administrat la cauza penală, și anume că, în speță, inculpatul Țigănașu Ion împreună cu Gurițenco Ilia au încercat să camufleze cele săvârșite și să ducă în eroare organul de drept prin crearea unei imagini false precum că, victima Dadu Natalia s-ar fi sinucis, fapt care însă nu poate fi reținut ca fiind veridic, deoarece acuzatorul de stat a combătut această versiune, iar prin declarațiile martorului Budaca Gheorghe, declarațiile inculpatului Țigănașu Ion de la faza urmăririi penale, declarațiile inculpatei Țigănașu Elena, precum și prin alte materialele administrate la cauza penală se constată că, inculpatul Țigănașu Ion a organizat omorul victimei Dadu Natalia, urmărind scopul ascunderii și înlesnirii săvârșirii unei alte infracțiuni și anume dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, precum și confecționarea, deținerea sau folosirea documentelor oficiale false.

Instanța de apel a menționat, că nu poate reține declarațiile martorului Iacob Sergiu în vederea susținerii poziției apărării precum că, la data săvârșirii omorului victimei Dadu Natalia inculpatul Țigănașu Ion nu se afla pe teritoriul țării, deoarece acest fapt se combate prin însăși declarațiile inculpatului Țigănașu Ion date la faza urmăririi penale din care rezultă că, dânsul împreună cu Gurițenco Ilia s-au deplasat la domiciliul lui Dadu Natalia.

Ca urmare, instanța de apel a respins argumentele avocatului Kovali Vladimir care a indicat că, la audierea inculpatului din 23 noiembrie 2012, acesta a fost însoțit de ofițerul din grupul antidrog al DP Chișinău, Balîca E., respectiv, i s-a încălcat dreptul la libera declarare a celor săvârșite, deoarece aceste afirmații se contrazic prin procesul-verbal de audiere a învinuitului din 23 noiembrie 2012, prin care se atestă că, la audierea învinuitului Țigănașu Ion a fost prezent procurorul și apărătorul învinuitului, avocatul Lozovscaia Tatiana, iar careva obiecții cu privire la modalitatea de audiere a învinuitului din partea apărării nu au parvenit.

Cu referire la argumentele avocatului Kovali Vladimir precum că, nu au fost audiați Voroniuc C. și Voroniuc I., care erau în relații ostile cu decedata Dadu Natalia, instanța de apel a constatat că, declarațiile acestor persoane nu sunt utile pentru

soluționarea chestiunilor ce țin de omorul cet. Dadu Natalia, or, acuzarea de stat a administrat suficiente probe care dovedesc că, anume inculpatul Țigănașu Ion a organizat omorul victimei Dadu Natalia.

Instanța de apel nu a reținut aprecierea avocatului Kovali Vladimir, care a indicat că, în afară de declarațiile martorului Budaca Ghenadie, acuzarea de stat nu a prezentat alte probe, documente, înscrisuri care să confirme organizarea și săvârșirea omorului cet. Dadu Natalia de către Țigănașu Ion și Gurițenco Ilia, or, acest fapt se confirmă inclusiv prin declarațiile inculpatului Țigănașu Ion date la faza urmăririi penale, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14 august 2011, în cadrul căruia a fost supus cercetării domiciliul cet. Dadu Natalia, unde a fost depistat cadavrul acesteia, care era strangulat, precum și prin procesul-verbal de examinare din 10 decembrie 2012, a descifrărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul fix cu nr. 024692383, ce aparținea cet. Dadu Natalia, localizat în s. Terebna, r-nul Edineț și anume relevanță o are informația de la compartimentul intrări/ieșiri internaționale/interurbane de la nr. de telefon 024692383, în perioada 01 decembrie 2011-31 decembrie 2011.

În contextul circumstanțelor menționate, instanța de apel a constatat că, vinovăția inculpatului Țigănașu Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal, cu referire la episodul cet. Dadu Natalia a fost pe deplin dovedită prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, iar careva temeiuri de a pronunța o sentință de achitare pe aceste capete de învinuire în privința inculpatului Țigănașu Ion, instanța de apel nu a stabilit.

Cu referire la temeiurile invocate în cererea de apel declarată de avocatul Kovali Vladimir pe episoadele de escrocherie în privința părților vătămate Reabțev Leonid și Dadu Natalia, instanța de apel a statuat, că în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, a fost admis demersul avocatului Kovali Vladimir în numele și interesul inculpatului Țigănașu Ion privind interpelarea de la notarul public Roșca Veronica a procurii pe numele lui Țigănașu Ion din numele cet. Dadu Natalia.

Astfel, prin procura din 17 iulie 2010, autentificată notarial de către notarul public Roșca Veronica, se atestă că, Dadu Natalia îl împuternicește pe Țigănașu Ion să-i reprezinte drepturile și interesele în toate organele competente ale R. Moldova, inclusiv la Casa Teritorială de Asigurări Sociale, mun. Chișinău, pe orice întrebare legată de pensia sa, cu dreptul de a completa dosarul și anexa actele necesare la dosar.

Instanța de apel a apreciat critic proba apărării și anume procura din 17 iulie 2010, autentificată de către notarul public Veronica Roșca, prin care se atestă că, Dadu Natalia îl împuternicește pe Țigănașu Ion să-i reprezinte drepturile și interesele, or, acuzarea de stat a demonstrat că, inculpatul a înstrăinat ilegal, bunul care aparținea lui Dadu Natalia, anume în baza procurii din 16 mai 2011, autentificată de notarul public Pascari Viorica care este falsă și care nu a reprezentat voința directă a cet. Dadu Natalia de a-l împuternici pe Țigănașu Ion să-i reprezinte drepturile și interesele, or, această procură, după cum a fost constatat a fost semnată de către inculpatul Țigănașu Elena.

Respectiv, instanța de apel a constatat că, procura din 17 iulie 2010 nu reprezintă interes pentru soluționarea justă a cauzei penale, deoarece inculpatul Țigănașu Ion a dobândit ilicit, prin înșelăciune bunurile lui Dadu Natalia folosindu-se de procura falsă

din 16 mai 2011.

Totodată, instanța de apel nu dispune de probe prin care să fie constatat că, semnătura lui Dadu Natalia din procura din 17 iulie 2010 ar fi executată de către însăși Dadu Natalia.

Mai mult, din conținutul procurii din 17 iulie 2010 rezultă că, inculpatul Țigănașu Ion este în drept să reprezinte drepturile și interesele în toate organele competente ale R. Moldova, inclusiv la Casa Teritorială de Asigurări Sociale, mun. Chișinău, pe orice întrebare legată de pensia sa, cu dreptul de a completa dosarul și anexa actele necesare la dosar și nu de a înstrăina bunurile imobile ce îi aparțin lui Dadu Natalia, astfel cum i-a fost înaintată învinuirea inculpatului Țigănașu Ion.

În ceea ce privește argumentele avocatului Kovali Vladimir precum că, inculpatul Țigănașu Ion s-a deplasat împreună cu Reabțev Leonid la notar, iar din declarațiile notarului rezultă că, în fața ei s-a prezentat Țigănașu Ion și Reabțev Leonid și dînsa i-a permis lui Țigănașu Ion să semneze pentru Reabțev Leonid, dat fiind faptul că, Reabțev Leonid nu era în stare să semneze, instanța de apel notează că, acestea sunt neîntemeiate, deoarece se contrazic în totalitate prin probele administrate la cauza penală.

Așadar, instanța de apel a constatat neveridicitatea declarațiilor inculpatei Tudos Raisa care a declarat că, inculpatul Țigănașu Ion s-a prezentat împreună cu Reabțev Leonid, iar ultimul i-ar fi prezentat pașaportul de tip vechi înregistrat pe numele lui Leonid Reabțev, deoarece acestea se combat în totalitate prin probele administrate la cauza penală și anume prin declarațiile martorului Mîndru Veronica și cu materialele ridicate din cancelaria Secției de evidență și documentare a populației Botanica a ÎS „CRIS „Registru” și anume: cererea lui Reabțev Leonid din 12 ianuarie 2010, prin care a solicitat eliberarea actului de identitate, la finele căreia este aplicată ștampila de înregistrare a documentului nr. R-01/01; încheierea controlului efectuat în temeiul cererii cet. Reabțev Leonid din 20 ianuarie 2010 cu privire la eliberarea cet. Reabțev Leonid a unui nou buletin de identitate; cerere-chestionar din 04 februarie 2010 prin care cet. Leonid Reabțev i-a fost întocmit buletin de identitate; ordin de încasare a numerarului nr. 2761 din 04 februarie 2010 prin care s-a încasat de la Reabțev Leonid suma de 130 lei pentru eliberarea buletinului de identitate, recipisa nr. 004210003438 prin care se constată că, Reabțev Leonid a primit buletinul de identitate A 42208251 și fișa de însoțire RAAH0172733, în original.

Drept urmare, instanța de apel a concluzionat că, argumentele avocatului Kovali Vladimir referitor la faptul că, inculpatul Țigănașu Ion s-a deplasat împreună cu Reabțev Leonid la notar, iar din declarațiile notarului rezultă că, în fața ei s-a prezentat Țigănașu Ion și Reabțev Leonid, ultimul prezentându-i pașaportul de tip vechi sunt combătute prin probele administrate la materialele cauzei și care au fost expuse mai sus, or, la 21 ianuarie 2010 când a fost perfectată procura în litigiu de către notarul Tudos Raisa, acuzarea de stat a probat că, Reabțev Leonid nu avea pașaportul de tip vechi, deoarece după cum a indicat martorul Mîndru Veronica acesta a fost sustras de către trei persoane și o doamnă necunoscută, fapt pentru care dînsul a solicitat organelor competente eliberarea unui nou buletin de identitate, fapt confirmat prin materialele ridicate din cancelaria Secției de evidență și documentare a populației Botanica a ÎS „CRIS „Registru”, iar în ansamblu se atestă că, Reabțev Leonid a primit

buletinul de identitate la 03 martie 2010, adică ulterior zilei de 21 ianuarie 2010, când a fost perfectată procura din numele lui Reabțev Leonid.

Astfel, instanța de apel a constatat că, în baza probelor examinate de prima instanță, acțiunile infracționale ale inculpatului Țigănașu Ion s-au realizat prin organizarea omorului cet. Reabțev Leonid care a fost săvârșit de inculpatul Levițchi Alexandru împreună cu Gurițenco Ilia, precum și omorul lui Dadu Natalia care a fost săvârșit de către Gurițenco Ilia, din interes material și cu scopul de a înlesni săvârșirea altor infracțiuni, și anume de dobândire ilicită a bunurilor lui Reabțev Leonid și Dadu Natalia, acțiuni care au fost consumate, inculpatul Țigănașu Ion, în baza unor procuri false, prin înșelăciune a realizat bunurile lui Reabțev Leonid și Dadu Natalia și a dobândit ilicit sumele de bani, însușindu-le, care au rezultat din tranzacțiile de vânzare-cumpărare, cauzând victimelor Reabțev Leonid și Dadu Natalia daune în proporții deosebit de mari.

5. Inculpatul Țigănașu Ion, fără a invoca careva temeiuri pentru declararea recursului din cele 16 conținute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Cu referire la episodul omorului părții vătămate Dadu Natalia, în motivarea recursului, inculpatul a menționat, că:

- partea acuzării nu a prezentat probe concludente, pertinente și incontestabile ce ar dovedi vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei criminale stabilite prin sentință și anume, că a participat la săvârșirea omorului lui Dadu Natalia;

- în afară de declarațiile martorului Budaca Ghenadie, acuzarea alte probe, documente, înscrisuri justificative, informații care ar confirma organizarea și săvârșirea omului lui Dadu Natalia de către Țigănașu Ion și Gurițenco Ilia, nu a prezentat;

- experții judiciari medico-legali Cuvșinov I., Tighineanu S. și Savciuc V. la întrebarea acuzării dacă în cazul dat spânzurarea putea avea loc numai în rezultatul unui suicid sau putea avea loc și în rezultatul acționării unei terțe forțe (în cazul unui omor intenționat), exhaustiv au dat răspuns - soluționarea acestei întrebări nu ține de competența expertizei medico-legale, dar în același context, se poate de menționat că, spânzurarea în cele mai frecvente cazuri este act de suicid, dar poate fi accidentală sau omor;

- inculpatul la audierea din 23 noiembrie 2012, a fost însoțit de către ofițerul din grupul antidrog al DP Chișinău, Balica E., fapt confirmat prin scrisoarea DP Chișinău nr. 03 din 02 ianuarie 2013, or, i s-a încălcat dreptul la libera declarare a celor comise.

Alte probe care ar dovedi omorul lui Dadu Natalia de către inculpat acuzarea nu a prezentat.

La rândul său, contrar obligațiilor, organul de urmărire penală nu a petrecut examinarea la fața locului pentru stabilirea amprentelor, urmelor în încăperea pe paharele, tacâmurile prezente pe masa decedatei.

Nu a acumulat informații de la vecini, prietenii decedatei, cunoscuți despre relațiile ultimei și despre persoanele care au vizitat-o înaintea decesului; nu au fost audiați cet. Voroniuc C. și Voroniuc I. care erau în relații ostile cu decedata; nu există martori sau probe care ar dovedi că în ziua decesului sau înainte de acea zi inculpatul Țigănașu Ion să fi fost la Dadu Natalia; acuzarea de stat nu a dispus numirea expertizei psihiatrice post-mortem pentru constatarea ori excluderea predispoziției decedatei la

suicid; nu s-a dispus expertiza histopatologică pentru a determina dacă persoana era moartă până la aplicarea lanțului sau aplicarea lanțului a lipsit-o de viață; au fost ignorate declarațiile martorului Spînu Maria (f.d. 64, vol. IV) și informația despre trecerea frontierei de stat de către Țigănașu Ion (f.d. 150-151, vol.III).

Cu referire la episodul omorului părții vătămate Reabțev Leonid, partea acuzării nu a prezentat probe concludente, pertinente și incontestabile ce ar dovedi vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei criminale stabilite prin sentință.

Invocă că practica unitară a Curții Supreme de Justiție, atenționează, că legătura de cauzalitate dintre acțiunea și inacțiunea făptuitorului și urmările prejudiciabile sub formă de moarte a victimei trebuie să fie stabilită cu atenție în fiecare caz în parte.

De aceea, în toate cauzele care au ca obiect o infracțiune de omor se efectuează o expertiză medico-legală, care are ca scop stabilirea cauzelor decesului.

Consideră că în speța dată nu s-a dovedit decesul lui Reabțev Leonid, martorii acuzării audiați în instanța de judecată, Mîndru Veronica și Sadovici Reli au declarat că Reabțev Leonid după data presupusă a decesului a fost observat la gunoiștea din or. Sîngera.

Mai invocă, că certificatul constatator al decesului nr. 2291, seria A 0395839 eliberat la 22 noiembrie 2012, este eliberat cu încălcarea prevederilor ordinului Ministerului Sănătății, Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, Biroului Național de Statistică nr. 72/23/13 din 15 februarie 2006.

La rubrica data decesului este indicată data - 26 martie 2010, apoi ștersă și scrisă 26 martie 2011, nu este indicat numele după tată și data nașterii.

Invocă că expertiza în vederea constatării apartenenței cadavrului, identificării lui nu s-a petrecut. Acuzarea nu a probat că cadavrul îi aparține lui Reabțev Leonid. Acțiuni în căutarea lui Reabțev Leonid acuzarea nu a întreprins.

Nu este nici o dovadă că Reabțev Leonid nu este în viață, expertiza medico-legală fiind numită cu încălcarea prevederilor art. 145 Cod de procedură penală.

Faptul eliberării unui certificat de deces, fără efectuarea expertizei de identificare a cadavrului și la insistența procurorului dovedește interesul acuzării în învinuirea inculpatului cu orice preț și prin orice mijloc.

Expertiza medico-legală nr. 2291 a fost efectuată în temeiul ordonanței procurorului Pitel Anatolie din 18 septembrie 2012, emisă cu două luni înainte de exhumarea cadavrului, expertiza fiind parțială.

Investigația toxicologică nu s-a finisat, iar concluzia fiind „cea mai probabilă cauză a decesului a fost traumatismul cranio-cerebral deschis”, fapt care nu exclude și altă cauză de deces, inclusiv cea declarată de martorul Mîndru Veronica.

În cazul presupunerii omorului lui Reabțev Leonid, prin aplicarea loviturilor de către inculpați nu s-a stabilit circumstanțele producerii loviturilor, existența la fața locului a obiectelor cu care s-a lovit, locul pe corpul decedatului unde i s-au produs loviturile. Nu s-a dispus petrecerea reconstituirii la fața locului pentru a contrapune cu rezultatele expertizei medico-legale.

Exhumarea cadavrului necunoscut a fost petrecută în lipsa apărării, rudelor decedatului, persoanelor care l-au cunoscut în viață, care puteau confirma sau infirma apartenența cadavrului cet. Reabțev Leonid.

Acuzarea de stat nu a verificat versiunea relațiilor ostile pe care le-a avut

Reabțev Leonid cu cet. Brînza Nicolai (f.d. 14, 15, vol.II), interesul familiei Mîndru în obținerea lotului vecin.

Mai invocă recurentul, că în perioada efectuării urmăririi penale pe cazul omorului lui Reabțev Leonid inculpatului i-au fost încălcate următoarele drepturi:

- dreptul de participare și apărare a intereselor legale la numirea și efectuarea expertizei prevăzute de art. 145 Cod de procedură penală;

- dreptul de a participa la acțiunile procesuale efectuate de către organul de urmărire penală pe cauza în care se învinuiește consfințit în pct. 12) art. 66 Cod de procedură penală, astfel absolut ilegal inculpatul Țigănașu Ion a fost privat de dreptul de a participa la cercetarea la fața locului și la exhumarea cadavrului din 21 noiembrie 2012, în acest timp inculpatul se deținea în Izolatorul de detenție provizorie al DP Chișinău;

- dreptul prevăzut în statutul persoanei arestate preventiv, astfel inculpatul Țigănașu Ion potrivit încheierii judecătorului de instrucție urma să fie plasat în IP 13, însă inculpatul a fost deținut în perioada 15 octombrie 2012-12 decembrie 2012 în Izolatorul de detenție provizorie al DP Chișinău;

- petrecerea confruntării dintre doi deținuți în IDP CGP Chișinău între orele 17:40 și 19:20 la 06 octombrie 2012, o consideră drept o sfidare vădită a normelor de drept (pct. 182 din Statutul executării pedepsei de către condamnați aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 583/26.05.2006);

- încălcarea dreptului inculpatului la declarații libere (art. 103 Cod de procedură penală);

- ignorarea de către instanțele de judecată a cerințelor privind dispunerea exhumării și petrecerii expertizei în identificarea cadavrului lui Reabțev Leonid, reprezintă o încălcare a dreptului inculpatului prevăzut de art. 17 Cod de procedură penală;

- a fost respinsă nemotivat cererea cu privire la audierea experților medico-legali care au examinat circumstanțele și cauzele decesului părții vătămate Dadu Natalia;

- respingerea nemotivată a cererii de declarare drept inadmisibile a probelor obținute, prin care i-a fost încălcat dreptul la libera mărturisire, în procesele-verbale de audiere a inculpatului Țigănașu Ion din 23 noiembrie 2012 (f.d. 207-208, vol.III), 06.12.2012 (f.d. 232-233, vol.III), 12 decembrie 2012 (f.d. 50-51, vol.V);

- a fost respinsă nemotivat cererea cu privire la dispunerea identificării cadavrului (identificarea genetică), cerere care este în corespundere cu Recomandarea nr. R(99)3 a Comitetului de Miniștri pentru statele membre ale Consiliului Europei din 02 decembrie 1992 și cu Ghidul identificării victimelor dezastrelor adoptat de Interpol în anul 1997.

5.1. Inculpatul Țigănașu Ion, la 06 septembrie 2016, a depus recurs ordinar concretizat, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia contestată, considerând-o pasibilă casării cu pronunțarea unei hotărâri de achitare de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal și cu menținerea sentinței în partea ce ține de învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) Cod penal.

Cu referire la episodul omorului părții vătămate Dadu Natalia, inculpatul a invocat aceleași motive ca și în recursul precedent.

Suplimentar a invocat că, în toate cauzele care au ca obiect o infracțiune de omor se efectuează o expertiză medico-legală, care are scop stabilirea cauzelor decesului.

Instanțele de judecată au ignorat toate trei expertize medico-legale, declarațiile martorului Iacob Sergiu, înscrisurile de la punctele de frontieră ale Ucrainei și României care în coroborare cu declarațiile lui Spînu Maria probează imposibilitatea aflării după ora 16.30 a lui Țigănașu Ion în s. Terebna, r-nul Edineț.

Remarcă, că potrivit jurisprudenței CEDO,...când o instanță este sesizată să examineze o cauză în fapt și în drept și studiază în ansamblu problema vinovăției sau nevinovăției, ea nu poate, din motive de echitate a procesului, să se pronunțe asupra acestor chestiuni fără aprecierea directă a probelor, în cazul în care ... acuzatul susține că nu a comis fapta imputată...” (*Spînu vs România din 29 aprilie 2008, Popovici vs Moldova din 27 noiembrie 2007, Mihaiu vs România din 04 august 2008*).

Cu referire la episodul omorului părții vătămate Reabțev Leonid, inculpatul suplimentar a criticat concluzia instanței de apel prin care a reținut declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru de la faza urmăririi penale, indicând că aceste declarații coroborează cu celelalte materiale probatorii administrate de către acuzarea de stat și anume cu procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului la locul infracțiunii cu efectuarea înregistrării video din 20 noiembrie 2012, prin care se atestă că:

- în declarațiile sale Levițchi Alexandru invocă că Țigănașu Ion conducea un automobil model „Mercedes 140”, iar în rechizitoriu este indicat „Mercedes Benz S Class”. Un conducător auto ca Levițchi Alexandru, nu poate încurca aceste două modele absolut diferite;

- Levițchi Alexandru invocă că cadavrul lui Reabțev Leonid a fost învelit cu o pătură, iar la deshumare acest lucru nu sa confirmat.

Mai mult, inculpatul Țigănașu Ion invocă că cadavrul lui Reabțev Leonid a fost încărcat „într-un fel de sac”. Instanța nu a explicat nici cum s-a primit că la exhumarea cadavrului, acesta era legat pe mâni cu sârmă, or, acest lucru nu putea fi neobservat de Levițchi Alexandru, dacă el participa la aceste acțiuni și odată ce declarațiile lui au fost reținute de instanță;

- Levițchi Alexandru în casa lui Reabțev Leonid nu a fost și nu cunoaște în care loc pe corp ultimul a fost lovit, or, invocă că Gurițenco Ilia l-a lovit odată la cap, pe când din raportul de expertiză medico-legală nr. 2291 din 14 decembrie 2012, instanța de apel reține că, în baza datelor examinării medico-legale a cadavrului (localizarea, volumul și caracterul morfologic al leziunilor depistate din regiunea craniului) cea mai probabilă cauză a decesului cet. Reabțev Leonid a fost traumatismul cranio-cerebral deschis sus-indicat. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: traumă cranio-cerebrală deschisă: fractură înfundată a oaselor bolții craniului; fracturi cominutive ale oaselor bolții craniului.

Traumă închisă a toracelui: fractura coastelor din stânga - care au fost produse prin acțiuni traumatice, cu un obiect contondent dur, cu suprafața de interacțiune limitată, ce au provocat o deformare locală și generală a craniului și în ansamblu se califică ca vătămare corporală gravă.

Drept probă că Levițchi Alexandru împreună cu Gurițenco Ilia au îngropat

cadavrul lui Reabțev Leonid în s. Mălăiești, r-nul. Orhei, instanța a invocat faptul descifrării telefonice: „interes pentru organul de urmărire penală prezintă descifrările convorbirilor telefonice efectuate la 27 martie 2010, în intervalul de timp 14:58:07 - 20:10:30. În perioada sus-numită, abonatul cu nr. 068626940, ce aparține cet. Levițchi Alexandru, se află în aria de acoperire a celulelor Porumbeni 2953, Orhei Fum 988, Corobceni 6411, Orhei Fum 984, Isacova 2, Ciocîlteni 6252, Isacova 6041, Ivancea 243. Toate celulele sus-numite sunt situate în r-nul Orhei (f.d. 18-26, vol. III), însă nu e posibil că inculpatul să se afle în localități distanțate la 20-30 km între ele și tot el să sape groapa.

În opinia recurentului, sunt absolut de neînțelese argumentele instanței de apel în cazul invocării probelor de recunoaștere după fotografie a lui Reabțev Leonid, de către colaboratorii serviciului pașapoarte în ianuarie 2010, cu probarea omorului din martie 2010.

De asemenea este neînțeleasă concluzia instanței: „totuși, apărarea nu a întreprins nici o acțiune și nu a solicitat deplasarea la locul unde a fost îngropat cadavrul pentru a fi cercetat acest loc, pentru identificarea trupului acestei persoane, stabilirea identității persoanei și stabilirea cauzei morții acestuia, astfel, încât versiunea inculpatului Levițchi Alexandru să fie întemeiată pe careva probe pertinente și concludente”, în situația în care susține că a solicitat expertiza în stabilirea identității cadavrului, în situația în care nu s-au prelevat probe de pe hârlețele și lopețile cu care s-a săpat groapa.

Consideră recurentul, că este contradictorie și lipsită de logică concluzia instanței: „*Cu referire la argumentul avocaților Chifiac Iurie și Kovali Vladimir care au indicat că, la acțiunea de cercetare la fața locului din 21 noiembrie 2012, nu a fost asigurată prezența apărătorului, iar cererea inculpatului de a asigura prezența acestuia a fost ignorată, Colegiul Penal notează că, potrivit normelor procedural-penale (art. 118, 127 Cod procedură penală) prezența apărătorului nu este necesară, or, organul de urmărire penală a administrat probatoriul în acest proces penal în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză în favoarea sau defavoarea învinuiților*”.

Relevă că concluzia dată este în contradicție cu Recomandarea nr. R(99)3 a Comitetului de Miniștri pentru statele membre ale Consiliului Europei din 02 februarie 1999 și cu Ghidul identificării victimelor dezastrilor adoptat de Interpol în 1997.

Totodată, apreciază eronată constatarea instanței de apel că: „procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului la locul infracțiunii cu aplicarea înregistrării video din 20 noiembrie 2012, a fost semnat de toți participanții la această acțiune, inclusiv de către învinuitul Levițchi Alexandru și de către apărătorul acestuia, avocatul Medeleanu Roman, iar careva obiecții pe marginea acțiunilor efectuate de către apărare nu au fost formulate”.

Consideră greșită concluzia instanței de judecată: „*În ceea ce privește argumentele avocatului Kovali Vladimir precum că, inculpatul Țigănașu Ion, s-a deplasat împreună cu Reabțev Leonid la notar, din declarațiile notarului rezultă că, în fața ei s-a prezentat Țigănașu Ion și Reabțev Leonid și dânsa i-a permis lui Țigănașu Ion să semneze pentru Reabțev Leonid, dat fiind faptul că, Reabțev Leonid nu era în stare să semneze, instanța de apel notează că, acestea sunt neîntemeiate, deoarece se contrazic în totalitate cu probele administrate în cauza penală.*”

Susține că Țigănașu Ion a semnat pentru Reabțev Leonid în prezența ultimului, fapt ce se probează cu cumulusul de materiale acumulate în dosar, iar potrivit art. 210 Cod civil, dacă din cauza unei deficiențe fizice, boli sau din alte cauze, persoana nu poate semna cu propria mână actul juridic, atunci, în baza împuternicirii date de ea, actul juridic poate fi semnat de o altă persoană.

Semnătura terțului trebuie să fie certificată de notarul sau de o altă persoană împuternicită prin lege, arătându-se cauza în a cărei virtute cel care a încheiat actul juridic nu a putut semna cu propria mână.

De asemenea, recurentul consideră eronată concluzia instanței de apel: *„Astfel, prin înșelăciune i-a fost cauzat proprietarului Reabțev Leonid un prejudiciu material în proporții deosebit de mari”* odată ce la momentul presupusului omor Reabțev Leonid nu dispunea de dreptul de proprietate asupra lotului de teren.

Presupusul omor a avut loc la 26 martie 2010, iar decizia Consiliului municipal Chișinău a fost adoptată la 30 iulie 2010 și la OCT Chișinău a fost înregistrat dreptul de proprietate la 22 octombrie 2010.

Respectiv, relevă că instanța a ignorat că organul administrației publice locale a emis un act cu atribuirea de drepturi unei persoane decedate, precum și posibilitatea înregistrării dreptului de proprietate a unei persoane decedate.

Mai menționează că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016, s-a dispus respingerea cererii lui Reabțeva Valentina împotriva lui Țigănașu Ion, Vulpe Gheorghe, Vulpe Inga, Baltaga Sergiu, Baltaga Irina, Chirilenco Nicolae și Chirilenco Diana, intervenient accesoriu Consiliul Municipal Chișinău cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a terenului nr. 38167 din 05 noiembrie 2010 încheiat între Țigănașu Ion ca reprezentant a lui Reabțev Leonid și Vulpe Gheorghe cu aplicarea efectelor acestora, constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a terenului nr. 5458 din 27 noiembrie 2010 încheiat între Vulpe Gheorghe și Baltaga Sergiu, cu aplicarea efectelor acestora, constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a terenului nr. 8318 din 21 decembrie 2011, încheiat între Baltaga Sergiu și Chirilenco Nicolae, cu aplicarea efectelor acestora, recunoașterea lui Reabțeva Valentina proprietar prin succesiune al bunului imobil teren amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Crișana, 110 cu nr. cadastral 0100103268 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, consideră că procura eliberată pe numele lui Țigănașu Ion din numele lui Reabțev Leonid, era valabilă, recunoscându-se că la momentul presupusului omor Reabțev Leonid nu era proprietar a lotului de teren invocat.

Consideră eronată concluzia instanței de apel: *„Colegiul Penal a constatat că, inculpatul Țigănașu Ion, în continuarea acțiunilor sale criminale, îndreptate spre însușirea prin înșelăciune a bunurilor altei persoane, în proporții deosebit de mari, rezultate în urma realizării bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, str. Crișana, 110, cu suprafața de 0,0637 ha, ce aparținea cet. Reabțev Leonid, acționând în baza procurii nr. 331316 seria AB, înregistrată în registrul actelor notariale cu nr. 285, eliberată de notarul privat Tudos Raisa, adică cunoscând cu certitudine că acționează în baza unei procuri false, a obținut documentele necesare, după care, la 05 noiembrie 2010 s-a prezentat la biroul notarului public, Roșca Veronica, cu sediul în mun. Chișinău, str. Alba-Iulia, 75, unde a înstrăinat ilegal bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Crișana, 110, cu număr cadastral 0100103268, cu suprafața de 0,0637*

ha, lui Vulpe Gheorghe, contra sumei de 479000 lei, însușind această sumă, astfel cauzând proprietarului Reabțev Leonid un prejudiciu în proporții deosebit de mari.”

Cu referire la prevederile art. 210 Cod civil și în coroborare cu art. 50 al Legii cu privire la notariat, consideră că procura este legală.

Totodată, remarcă că martorul Vulpe Gheorghe, a declarat ca în momentul întocmirii contractului de vânzare-cumpărare, în afară de Țigănașu Ion mai era o persoana care a primit banii.

Instanța de apel a reținut ca probă procesul-verbal de audiere suplimentară a învinuitului Țigănașu Ion din 23 noiembrie 2012, unde în detalii explică săvârșirea faptelor incriminate și anume deposedarea lui Reabțev Leonid de pașaport, perfectarea, falsificarea semnăturii procurii la biroul notarului, Tudos Raisa, omorul cet. Reabțev Leonid și Dadu Natalia, precum și înstrăinarea bunurilor care le aparțineau ultimilor (f.d. 207-210, vol.III); fără a răspunde la solicitarea apărării de ce audierea sa petrecut în prezenta ofițerului Balîca E., de ce ultimul la escortat pe Țigănașu Ion din izolator până la locul audierii, de ce în procesul-verbal este consemnat locul audierii Procuratura Generală, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 73, când audierea a avut loc pe adresa str. Tighina, 6, fapt confirmat prin scrisoarea DP Chișinău (f.d. 157 vol.VII).

Cu referire la declarațiile martorilor audiați pe marginea acestui episod, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorului Mîndru Veronica, care a menționat că Reabțev Leonid i-a arătat niște scrisori în care se indica că trebuie să doneze forțat casa.

Invocă recurentul, că la examinarea cauzei au fost încălcate principiile prevăzute în Directiva privind prezumția de nevinovăție și dreptul de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale.

Dreptul de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale, este un drept esențial care garantează un proces echitabil.

Încalcarea acestui drept va acorda persoanelor suspectate sau acuzate dreptul la un nou proces.

Suplimentar, susține, că în perioada examinării cauzei în prima instanță și în instanța de apel, au avut loc următoarele încălcări:

- încălcarea principiilor prevăzute în Directiva privind prezumția de nevinovăție și dreptul de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale;
- respingerea nemotivată a cererii de declarare drept inadmisibile a probelor obținute, prin care i sa încălcat dreptul la libera mărturisire, în procesele-verbale de audiere a inculpatului Țigănașu Ion din: 23 noiembrie 2012 (f.d. 207-208 vol. III); 06 decembrie 2012 (f.d. 232-233 vol. III); 12 decembrie 2012 (f.d. 50-51 vol. V).

Invocă că la audierile sale în cadrul procuraturii, a fost supus presiunii psihologice, care a redus „caracterul voluntar” al celor destăinuite pe nedrept, el fiind bănuit de omor, aflându-se în detenție și sub presiunea directă a poliției în timpul interogatoriilor cu privire la omor s-a lăsat silit sub presiunea bătailor să declare ceea ce îi convenea procurorului.

Consideră că informațiile obținute, datorită intervenției ofițerului Balîca E., au fost obținute împotriva voinței inculpatului și utilizarea lor la proces a încălcat dreptul inculpatului de a păstra tăcerea și de a nu contribui la propria incriminare.

În acest sens, invocă că la caz urmează a fi aplicate prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală.

A mai invocat recurentul, că judecătorii Pleșca Ion și Robu Oxana au participat la examinarea recursului înaintat împotriva încheierilor judecătorului de instrucție cu privire la anularea ordonanței procurorului de refuz în începere urmării penale cu privire la tratamentul degradant al inculpatului Țigănașu Ion în perioada urmării penale și respectiv erau incompatibili pentru examinarea cauzei date și urmau să se abțină de la examinarea cauzei penale.

5.2. Avocatul Chifac Iurie în numele inculpatului Levițchi Alexandru, a declarat recurs ordinar în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, prin care s-a respins cererea inculpatului Levițchi Alexandru privind numirea expertizei identificării cadavrului, casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, apărarea a enunțat, că învinuirea înaintată lui Levițchi Alexandru nu și-a găsit confirmarea pe parcursul examinării cauzei penale în prima instanță și în instanța de apel, iar probele cercetate au fost apreciate în mod eronat de aceste instanțe, existând în cazul dat temeiuri suficiente care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile lui Levițchi Alexandru a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal.

Cu referire la prevederile art. art. 8, 26 alin. (3), 27 alin. (2), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, invocă apărarea că sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Reieșind din starea de fapt și probele reținute de către instanțele judecătorești la condamnarea inculpatului Levițchi Alexandru, apărarea menționează, că instanțele de judecată au pus la baza sentinței doar declarațiile inculpatului date la faza urmării penale.

Relevă apărarea, că punând inculpatul Levițchi Alexandru sub învinuire, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 103 alin. (2) Cod de procedură penală, nu a ținut cont de faptul, că declarațiile de recunoaștere a vinovăției nu se confirmă cu faptele și circumstanțele cauzei, iar în alte cazuri se contrazic.

Astfel, în cadrul urmării penale declarațiile inculpatului au fost reconstituite la fața locului cu participarea inculpatului.

Însă, reconstituind declarațiile inculpatului la fața locului, casa lui Reabțev Leonid nu exista, la fel cum nu există nici gospodăria acestuia, în asemenea împrejurări, este imposibil de a confirma sau de a infirma declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru, deoarece a devenit cu neputință de arătat locul, unde se efectua accesul în gospodărie și în casă, amplasarea încăperilor, locul, unde se afla Reabțev Leonid, locul, unde s-a desfășurat maltratarea și presupusul omor al lui.

Reconstituirea declarațiilor inculpatului Levițchi Alexandru în com. Dumbrava, str. Teilor, 8, mun. Chișinău, în subsolul casei căreia precum că au plasat cadavrul lui Reabțev Leonid, a fost efectuată pe timp de noapte.

Aici, la fel nu s-a demonstrat în care loc al subsolului a fost amplasat cadavrul și în care împrejurări.

Efectuând cercetarea la fața locului la 21 noiembrie 2012, a fost depistat cadavrul unei persoane neidentificate de gen masculin.

Se cere de menționat că la această acțiune de urmărire penală nu a fost asigurată prezența apărătorului, iar cererea inculpatului de a asigura prezența acestuia a fost

ignorată.

Instanțele de judecată au ignorat toate cele relatate, fără să le dea apreciere juridică corectă.

Exhumarea cadavrului necunoscut a fost petrecută în lipsa apărării, rudelor decedatului, persoanelor care l-au cunoscut în viață (inclusiv familia Mîndru) care puteau confirma sau infirma apartenența cadavrului cet. Reabțev Leonid.

La fel, urmărirea penală nu a examinat versiunea relațiilor ostile pe care le-a avut Reabțev cu cet. Brînza Nicolai, interesul familiei Mîndru în obținerea lotului vecin.

Cu toate că identitatea cadavrului nu este stabilită până în prezent, medicul legist Capcelea Victor în raportul său de expertiză medico-legală nr. 2291 a afirmat, că examinează cadavrul lui Reabțev Leonid.

Mai mult, expertiza medico-legală acesta a efectuat-o în temeiul ordonanței procurorului nr. 2010420721 din 18 septembrie 2012, adică este emisă cu două luni înainte de a fi depistat cadavrul, examinarea căruia se dispune.

Expertiza în constatarea apartenenței cadavrului, identificării lui nu s-a petrecut; acuzarea nu a probat cu careva mijloc probatoriu, că cadavrul îi aparține lui Reabțev Leonid; acțiuni în căutarea lui Reabțev Leonid acuzarea nu a întreprins; nu este dovadă că Reabțev Leonid nu este în viață.

Prin încheierile Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016 și respectiv din 23 martie 2016, instanța de apel a respins cererea avocatului Kovali Vladimir depusă în numele inculpatului Țigănașu Ion și cererea inculpatului Levițchi Alexandru privind numirea expertizei de identificare a cadavrului, ca fiind neîntemeiate, urmând ca materialele acumulate la urmărirea penală, care au fost reflectate mai sus, instanța de apel să le aprecieze la emiterea deciziei contestate.

Consideră recurentul, că încheierile menționate sunt ilegale și pasibile de a fi anulate din următoarele considerente.

Instanța de apel, apreciind în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, probele administrate a constatat, că argumentele invocate de către apărare referitor la faptul că, identitatea cadavrului, nu a fost stabilită până în prezent sunt nefondate, fiind reținute ca fiind pertinente și concludente declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru date la faza urmăririi penale care a indicat locul în care a fost îngropat cadavrul victimei Reabțev Leonid, care coroborează cu declarațiile inculpatului Țigănașu Ion date la faza urmăririi penale.

Totodată, sub aspect probatoriu instanța de apel a reținut procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 05 septembrie 2012, respectiv, din 07 septembrie 2012 din care rezultă că, martorii Zubic Victoria și Șcatula Claudia au recunoscut persoana după fotografie, ca fiind Reabțev Leonid.

Cele relatate au servit instanței de apel drept temei pentru a face concluzia, precum că aceste probe combat versiunea inculpaților că, Reabțev Leonid mai este în viață.

La acest aspect, apărarea consideră că instanța de apel a dat o apreciere incorectă și nefondată materialelor prezentate în dosarul penal, iar această eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, în opinia recurentului instanța de apel nu a reținut, că potrivit proceselor-verbale de recunoaștere a persoanei din 05 septembrie 2012 și din 07 septembrie 2012 martorii Zubic Victoria și Șcatula Claudia l-au recunoscut pe

Reabțev Leonid, când acesta era în viață.

Însă, în materialele cauzei nu există nici o probă, din care s-ar putea face concluzia, că organul de urmărire penală ar fi efectuat vreo acțiune de urmărire penală, privind stabilirea identității cadavrului exhumat.

Consideră, că la efectuarea urmăririi penale pe acest caz, organul de urmărire penală nu a respectat cerințele art. art. 19 alin. (3), 254 Cod de procedură penală.

Nu a întreprins în acest sens nici o acțiune de urmărire penală care să stabilească identitatea cadavrului necunoscut.

În asemenea circumstanțe, consideră apărarea că a fost încălcat dreptul lui Levițchi Alexandru la un proces echitabil.

6. Procurorul, a depus referință pe marginea recursurilor declarate, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, din motiv că temeiurile invocate nu corespund materialelor cauzei și nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, ținând cont de motivele expuse în referință, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Cu referire la recursurile ordinare declarate de avocatul Chifiac Iurie în numele inculpatului Levițchi Alexandru și cel al inculpatului Țigănașu Ion din 05 mai 2016.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, se atestă că titularii cererilor de recurs invocă dezacordul cu soluția instanței de apel sub aspectul pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căroră hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza

oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține că instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept, care au dus la admiterea apelului procurorului și respingerea apelurilor declarate de avocații Chifiac Iurie în numele inculpatului Levițchi Alexandru și Kovali Vladimir în numele inculpatului Țigănașu Ion. Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat aprecierea corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă vinovăția inculpaților Țigănașu Ion și Levițchi Alexandru în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5); 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), i), k); 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și respectiv art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal.

Cu referire la argumentele invocate de recurenți privind chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Deci, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpații Țigănașu Ion și Levițchi Alexandru.

Tot aici se va evidenția, că potrivit jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Astfel, în opinia Colegiului penal criticele recurenților referitor la aprecierea greșită a probelor care în opinia acestora dovedesc nevinovăția inculpaților, nu sunt incidente în cazul supus judecării, din motivul că instanța de apel a făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în toate fazele procesului penal, stabilind corect vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunilor imputate.

În acest sens, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate argumentele recurenților precum că instanța de apel și prima instanță au pus la baza condamnării inculpaților declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru date în faza de urmărire penală.

Aceasta deoarece, după cum rezultă din textul deciziei atacate aceste argumente au constituit obiect de examinare și în instanța de apel, la care instanța s-a expus detaliat și amplu argumentat, reținând, că anume aceste declarații ale inculpatului coroborează cu celelalte materiale probatorii administrate de către acuzarea de stat, și

anume cu procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului la locul infracțiunii cu utilizarea înregistrării video din 20 noiembrie 2012, prin care se atestă că, Levițchi Alexandru, a relatat despre consecutivitatea acțiunilor îndeplinite în scopul săvârșirii omorului părții vătămate Reabțev Leonid și ulterior ascunderii urmelor infracțiunii și a cadavrului acestuia, cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 noiembrie 2012, potrivit căruia, pe terenul arabil situat în extravilanul s. Mălăiești, r-nul Orhei, la o adâncitură de 70 cm, a fost depistat un pachet din polietilenă de culoare albă, înfășurat cu bucăți de bandă adezivă, în care a fost găsit cadavrul unei persoane de gen masculin, în stare avansată de putrefacție (f.d. 202-205, vol.III).

La acest segment, instanța de apel corect a evidențiat că declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru date la 20 noiembrie 2012 coincid cu împrejurările descrise în procesele-verbale de cercetare la fața locului, or el singur a indicat, că cadavrul lui Reabțev Leonid a fost învelit în polietilenă de culoare albă, după care au lipit-o cu bandă adezivă.

Cu referire la dezacordul recurenților cu încheierile instanței de apel din 20 ianuarie 2016 și respectiv din 23 martie 2016, prin care au fost respinse cererile avocatului Kovali Vladimir în numele inculpatului Țigănașu Ion și cea a inculpatului Levițchi Alexandru privind numirea expertizei de identificare genetică a cadavrului, instanța de recurs menționează că atât în conținutul încheierilor nominalizate cât și în contextul deciziei recurate instanța de apel a enunțat motivele respingerii solicitărilor menționate, pe care Colegiul penal le reține integral, statuând că nu este necesară reluarea examinării acestor argumente.

Tot în acest context, instanța de recurs menționează, că alegațiile recurenților invocate în sensul că prin respingerea cererilor de identificare a cadavrului, a fost încălcat principiul contradictorialității procesului penal vizat, reprezintă de fapt o metodă de apărare, întrucât la etapa urmăririi penale, însuși inculpatul Levițchi Alexandru a recunoscut faptul participării sale, împreună cu Țigănașu Ion și Gurițenco Ilia la săvârșirea omorului lui Reabțev Leonid, indicând amănunțit etapele parcurse de la începerea acțiunilor infracționale, pătrunderea în casa în care locuia partea vătămată, modalitatea de săvârșire a omorului, acțiunile prin care au încărcat cadavrul părții vătămate în portbagajul automobilului cu care se deplasau inculpații, locul plasării temporare a cadavrului în casa de locuit din s. Dumbrava, mun. Chișinău, inclusiv și deplasarea până la locul unde a fost îngropat cadavrul părții vătămate Reabțev Leonid, iar instanța de apel corect a reținut în acest sens procesul-verbal de verificare a declarațiilor lui Levițchi Alexandru la locul săvârșirii infracțiunii cu utilizarea mijloacelor de înregistrare foto/video (f.d. 198-210, vol.III).

Totodată, instanța de recurs reține, că invocarea ulterioară de către apărare a motivului, că de fapt, în locul respectiv ar fi fost îngropat cadavrul unei alte persoane, reprezintă nu altceva decât o încercare de a induce instanțele de judecată în eroare, deoarece după cum corect și instanța de apel a menționat, declarațiile inculpatului Levițchi Alexandru coroborează cu declarațiile inculpatului Țigănașu Ion date la faza urmăririi penale, din care de asemenea rezultă că dânsul s-a aflat lângă casa lui Reabțev Leonid, iar Levițchi Alexandru și Gurițenco Ilia au intrat în casa acestuia, iar după ce au ieșit, au pus în mașină ceva de genul unui sac, după care s-au deplasat în s. Dumbrava, mun. Chișinău.

Nu mai puțin importante fiind la acest aspect și stenogramele convorbirilor

telefonice reținute de instanța de apel, din care rezultă că Țigănașu Ion încerca cu tot dinadinsul să discute cu Levițchi Alexandru, pentru a-l preîntâmpina în vederea camuflării faptelor care au avut loc în realitate, și anume ca ultimul să declare că nu cunoaște nimic, iar în cazul că cineva îl va întreba ce a căutat cu el Țigănașu Ion în r-nul Anenii-Noi, să comunice că au fost împreună la fabrica de mezeluri (f.d. 78-113, vol.III).

Nu poate fi reținută alegația recurenților precum că acuzarea de stat nu a întreprins acțiuni de căutare a lui Reabțev Leonid, precum nu a dovedit faptul că acesta ar fi încă în viață și la moment, or în acest sens se va reține că urmărirea penală a fost începută în baza cererii cet. Coțofană Tudor, din 07 aprilie 2010, care a anunțat despre dispariția vecinului său, Reabțev Leonid, menționând că acesta de fiecare dată îl anunța când intenționa undeva să se deplaseze (f.d. 77, vol.I), ca urmare fiind începută urmărirea penală conform semnelor infrațiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) Cod penal, privațiunea de libertate în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane (f.d. 1, vol.I). Tot la această etapă, s-a elucidat faptul, că potrivit răspunsului nr. D-398 21/06-10 a Direcției Poștă Chișinău, ultima achitare a pensiei lui Reabțev Leonid a fost efectuată pentru luna februarie 2010 (f.d. 179, vol.I)

Cu referire la argumentele recurenților referitor la episodul omorului părții vătămate Reabțev Leonid că:

- nu au fost luate în considerație declarațiile martorilor Mîndru Veronica și Sadovici Reli precum și relațiile ostile ale părții vătămate cu cet. Brînză Nicolai;
- certificatul constatator al decesului lui Reabțev Leonid a fost întocmit cu abateri;
- exhumarea cadavrului a avut loc în lipsa apărării și rudelor decedatului;
- la urmărirea penală inculpatului Țigănașu Ion i-au fost încălcate drepturile la apărare, de participare la acțiunile procesuale;
- inculpatului Țigănașu Ion i-a fost încălcat dreptul de a face declarații libere deoarece a fost presat de ofițerul Balîca E., care l-a însoțit la audierea din 23 noiembrie 2012.

Colegiul penal reține că instanța de apel s-a pronunțat motivat la aceste argumente, pe care le acceptă în motivarea soluției adoptate, iar pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în concordanță și cu jurisprudența CEDO, (cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, pct. 37), care statuează că art. 6§1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cu referire la argumentele recurentului Țigănașu Ion în privința omorului părții vătămate Dadu Natalia că:

- partea acuzării nu a prezentat probe incontestabile ce ar dovedi că acesta a participat la săvârșirea omorului;
- învinuirea se bazează doar pe declarațiile martorului Budaca Ghenadie;
- nu au fost acumulate informații de la persoanele care o cunoșteau pe Dadu Natalia, nu au fost audiați Voroniuc C. și Voroniuc I.; au fost ignorate

declarațiile martorului Spînu Maria și informația despre trecerea frontierei de către Țigănașu Ion.

Instanța de recurs atestă că la toate aceste argumente instanța de apel s-a pronunțat detaliat și nu este necesar de a se reitera integral concluziile formulate, însă suplimentar instanța de recurs verificând materialele cauzei conchide că din declarațiile inculpatului Țigănașu Ion date în faza de urmărire penală, rezultă cert că ultimul a fost la Dadu Natalia acasă împreună cu Gurițenco Ilia, care având nevoie de bani, a spus că „se clarifică singur cu baba”, pentru a nu se împarte cu Levițchi Alexandru, iar pentru tot ce a făcut Gurițenco Ilia în s. Terebna, r-nul Edineț, Țigănașu Ion i-a achitat 2500 euro (f.d. 50-51, vol.V).

De asemenea, Colegiul lărgit stabilește că nu pot fi reținute nici unul din argumentele recurenților referitoare la ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală și anume:

- dezacordul cu concluzia experților judiciari medico-legali Cuvșinov I., Tighineanu S. și Savciuc V.;

- ilegalitatea dispunerii efectuării expertizei medico-legale nr. 2291 în privința cadavrului părții vătămate Reabțev Leonid printr-o ordonanță a procurorului emisă cu două luni înainte de exhumarea cadavrului, și

- că expertiza dată a fost numită cu încălcarea prevederilor art. 145 Cod de procedură penală.

Aceasta deoarece, după cum rezultă din materialele cauzei penale, inculpatului Țigănașu Ion i-au fost comunicate rezultatele rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 469 din 19 decembrie 2012 și nr. 505 din 03 ianuarie 2013 în privința cadavrului părții vătămate Dadu Natalia și a raportului de expertiză medico-legală nr. 2291 din 14 decembrie 2012 în privința cadavrului părții vătămate Reabțev Leonid, fapt ce rezultă din procesele-verbale de comunicare ale rapoartelor de expertiză (f.d. 226, 230, vol.III; 186, vol.IV; 91, vol.V) care fiind semnate de inculpat, a indicat că cereri și demersuri nu are.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că ordonanța cu privire la dispunerea efectuării expertizei medico-legale în privința cadavrului Reabțev Leonid, este datată cu 21 noiembrie 2012, iar pe verso-ul acesteia este indicat, că ordonanța respectivă a fost primită la aceeași dată, fapt confirmat și prin semnătura infirmierului de gardă Papuc A. M. (f.d. 217, vol.III).

Așadar, invocarea recurenților că efectuarea raportului de expertiză nr. 2291 din 14 decembrie 2012 în privința cadavrului părții vătămate Reabțev Leonid, a fost dispusă prin ordonanța din 18 septembrie 2012, adică cu două luni înainte, nu poate fi reținută și se interpretează ca o eroare materială, care nu a fost contestată în modul prevăzut de lege, după luarea de cunoștință cu proba respectivă sau la finisarea urmăririi penale.

Față de cele descrise mai sus, instanța de recurs consideră că nu pot fi reținute nici alegațiile recurenților prin care se susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, or, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de recurenți sunt nefondate, întrucât vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate, nefiind comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea acesteia și adoptarea unei alte soluții.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei)

Distinct de cele relatate mai sus, Colegiul penal consideră că, în prezenta cauză nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs semnalat de către recurenți și prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin care se invocă lipsa elementelor infracțiunilor de omor în acțiunile inculpaților.

Sub acest aspect se va menționa, că temeiul invocat de recurenți - „nu sunt întrunite elementele infracțiunii” este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recursuri, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

La caz, fiind cert că conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Așa fiind, instanța de recurs conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către prima instanță și de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct. 4 al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, la caz, corect instanțele de fond ajungând la concluzia că sunt îndeplinite în prezenta speță condițiile tragerii la răspundere penală a inculpaților pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal și respectiv art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal.

Așadar, în accepțiunea infracțiunii de omor intenționat, săvârșit cu premeditare, din interes material, de două sau mai multe persoane, cu scopul de a înlesni săvârșirea altei infracțiuni sau de a ascunde altă infracțiune, Colegiul penal ține să elucideze următoarele aspecte.

Prin organizator al unei infracțiuni, se subînțelege persoana care a pus la cale săvârșirea unei infracțiuni sau a dirijat realizarea ei, precum și persoana care a creat un grup criminal organizat sau o organizație criminală ori a dirijat activitatea acestora.

Acțiunile organizatorului pot consta în recrutarea membrilor grupului organizat

sau ai organizației criminale, în întocmirea planului săvârșirii infracțiunii, în împărțirea rolurilor între membrii grupului criminal sau ai organizației criminale, în coordonarea acțiunilor participanților nemijlocit la locul săvârșirii infracțiunii sau de la distanță, de exemplu, prin intermediul mijloacelor tehnice, telefon, poștă electronică, fax, poștă.

În acest sens, instanțele de fond corect au reținut atribuirea calității de organizator al săvârșirii infracțiunilor de omor a părților vătămate Reabțev Leonid și Dadu Natalia lui Țigănașu Ion, având scopul realizării interesului material, or, reieșind din întregul cumul de probe administrat la dosar, rezultă cert și fără echivoc, că în ambele cazuri, doar Țigănașu Ion figurează ca beneficiar al bunurilor ce aparțineau părților vătămate nominalizate, și tot el, prin diferite mijloace și procedee a organizat însușirea, iar mai apoi și înstrăinarea acestor bunuri.

Pe lângă acestea, din declarațiile inculpaților Levițchi Alexandru și Țigănașu Ion rezultă că anume ultimul a venit cu ideea omorului lui Reabțev Leonid, întrucât în contextul evenimentelor relatate, el se prezintă ca fiind cel care achita pentru serviciile efectuate de Levițchi Alexandru și Gurițenco Ilia, indicând că „*aceștia își făceau lucrul lor*”, iar „*dânsul își făcea lucrul său*” (f.d. 234, vol.III), situație ce demonstrează printre altele și nivelul de organizare al activității criminale planificate de acesta.

Mai mult, calitatea de organizator al infracțiunilor de omor se deduce și din circumstanțele săvârșirii omorului părții vătămate Dadu Natalia, care aflându-se în s. Terebna, r-nul Edineț, a fost telefonată anume de către Țigănașu Ion și preîntîmpinată că se deplasează la ea, la acest episod, după cum a declarat inculpatul personal, s-a deplasat împreună cu Gurițenco Ilia, care având nevoie de bani, a spus că „*se clarifică singur cu baba*”, pentru a nu împărți sumele bănești cu Levițchi Alexandru, iar pentru tot ce a făcut Gurițenco Ilia în s. Terebna, r-nul Edineț, Țigănașu Ion i-a achitat 2500 euro (f.d. 50-51, vol.V).

Literatura juridică de specialitate explică, că omorul intenționat reprezintă lipsirea ilegală și intenționată de viață a unei alte persoane.

Omorul intenționat nu poate fi săvârșit nici înainte de începutul vieții persoanei, nici după încetarea vieții persoanei.

Pentru calificare este irelevant dacă făptuitorul a activat direct și personal asupra victimei ori a recurs la un mijloc sau instrument indirect, activat de o altă forță, de animale, de mijloace de transport, a profitat de acțiunile așteptate ale victimei sau de acțiunile victimei minore sau iresponsabile, care nu poate înțelege semnificația celor săvârșite. Legea penală nu descrie conduita susceptibilă să provoace moartea victimei, de aceea moartea poate fi provocată prin orice mijloace sau instrumente, care trebuie să fie apte să producă rezultatul mortal prin ele însele sau prin întrebuițarea lor în anumite moduri, împrejurări sau condiții.

Legătura de cauzalitate dintre acțiunea și inacțiunea făptuitorului și urmările prejudiciabile sub formă de moarte a victimei trebuie să fie stabilită cu atenție în fiecare caz în parte. De aceea, în toate cauzele care au ca obiect o infracțiune de omor se efectuează o expertiză medico-legală, care are scop tocmai stabilirea cauzelor decesului.

Omorul săvârșit cu premeditare presupune întrunirea concomitentă a trei condiții: 1) trecerea unui interval de timp din momentul luării hotărârii de a săvârși omorul și până la momentul executării infracțiunii; 2) în acest interval de timp, făptuitorul trebuie să mediteze, să-și concentreze forțele sale psihice în vederea

asigurării reușitei acțiunii sale; 3) în acest interval de timp, făptuitorul trebuie să treacă la săvârșirea unor acte de pregătire de natură să întărească hotărârea luată și să asigure realizarea ei. Premeditarea nu trebuie echivalată cu intenția premeditată.

Pentru a exista premeditare nu este suficient ca făptuitorul să fi luat pur și simplu mai dinainte hotărârea de a omorî.

Cu referire la agravanta prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. b) Cod penal, se reține că, interesul material constituie motivul generat de necesitatea făptuitorului de a-și spori activul patrimonial (de a obține sau de a reține un câștig material) sau de a-și micșora pasivul patrimonial (de a se elibera de cheltuieli materiale).

Omorul se consideră săvârșit de două sau mai multe persoane atât în cazul în care la comiterea faptei au participat în comun doi sau mai mulți coautori, în lipsa unei înțelegeri prealabile între ei, cât și în cazul în care la comiterea faptei au luat parte doi sau mai mulți coautori care s-au înțeles în prealabil despre săvârșirea în comun a omorului.

Noțiunea de „două sau mai multe persoane” în sensul consemnat la art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, presupune pluralitatea de făptuitori, iar acești făptuitori trebuie să aibă o calitate de autori mijlociți (mediați) sau de autori nemijlociți (imediati) ai infracțiunii. Un singur autor al infracțiunii, alături de o persoană care numai contribuie la săvârșirea infracțiunii, în calitate organizator, instigator sau complice, nu este suficient pentru a opera circumstanța agravantă prevăzută la art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

În contextul noțiunii de „două sau mai multe persoane” se va sublinia și faptul, că este suficient ca cel puțin o persoană din cele două sau mai multe care acționează împreună să aibă calitatea de autor ca această circumstanță agravantă să se răsfrângă și asupra celorlalți care au cunoscut împrejurarea că fapta va fi săvârșită de mai multe persoane.

În ceea ce privește agravanta prevăzută la art. 145 alin. (2) lit. k) Cod penal, „omorul săvârșit cu scopul de a ascunde o altă infracțiune sau de a înlesni săvârșirea ei” Colegiul penal reține că, această circumstanță se referă la scopul săvârșirii omorului, care constă în a ascunde sau a înlesni altă infracțiune.

Omorul săvârșit în acest scop prezintă o gravitate sporită, deoarece este conceput și săvârșit ca infracțiune-mijloc în cadrul unui lanț infracțional.

Omorul săvârșit cu scopul de a ascunde o altă infracțiune se caracterizează prin aceea că făptuitorul, lipsind de viață victima, urmărește să ascundă infracțiunea săvârșită în trecut sau infracțiunea care este săvârșită concomitent cu omorul.

Spre deosebire de omorul săvârșit cu scopul de a ascunde o altă infracțiune, omorul săvârșit cu scopul de a înlesni săvârșirea altei infracțiuni precede întotdeauna infracțiunea.

Prin săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. k) Cod penal, în cea de-a doua ipoteză, făptuitorul tinde să faciliteze săvârșirea de către el însuși sau de către alte persoane a infracțiunii-scop. Nu are importanță dacă făptuitorul va participa sau nu la acea infracțiune, nici în ce calitate va participa.

Ca urmare, Colegiul penal reține, că atât instanța de apel cât și prima instanță, corect au constatat că în acțiunile lui Țigănașu Ion se întrunesc elementele infracțiunii de organizator al infracțiunii de omor, săvârșit cu premeditare, din interes material, de două sau mai multe persoane, cu scopul de a înlesni săvârșirea altei infracțiuni sau de a

ascunde altă infracțiune, iar argumentele invocate de inculpat că el nu a participat la săvârșirea omorului părților vătămate și din acest considerent el nu poate fi recunoscut vinovat de săvârșirea acestor infracțiuni, este apreciat ca nefondat și lipsit de suport probator.

De asemenea, Colegiul penal respinge și argumentele apărării precum că la materialele cauzei nu sunt suficiente probe care ar dovedi vinovăția lui Levițchi Alexandru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), k) Cod penal, deoarece acestea sunt declarative și se combat prin materialul probator acumulat la dosar.

Față de cele ce preced, Colegiul penal conchide că, în prezenta cauză, nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, la etapa judecării apelurilor.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri, nu și-au găsit confirmare și nu pot servi temei de casare a deciziei contestate, iar instanța de recurs conchide că în speță se impune soluția respingerii ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate.

Cu referire la recursul ordinar declarat de inculpatul Țigănașu Ion, la 06 septembrie 2016.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este peste termen).

Termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului el urmează a fi respins ca tardiv, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit dispozițiilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Analizând materialele cauzei, Colegiul penal constată, că într-adevăr, depunând la 05 mai 2016, primul recurs ordinar, inculpatul Țigănașu Ion a menționat că ulterior, după pronunțarea deciziei motivate va mai depune un recurs ordinar motivat (f.d. 179, vol.X).

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată al instanței de apel din 18 aprilie 2016 (f.d. 84-99, vol.X), dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat în prezența inculpatului, precum și a avocatului acestuia Kovali Vladimir, ultimii fiind înștiințați că pronunțarea deciziei integrale va avea loc la 11 mai 2016.

Totodată, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, se atestă că la data stabilită, instanța de judecată a dispus amânarea pronunțării deciziei integrale pentru 25 mai 2016, din motivul complexității cauzei (f.d. 100, vol.X).

Astfel, la 25 mai 2016 a fost pronunțată decizia motivată în prezența inculpatului Țigănașu Ion și a avocatului acestuia, cărora potrivit recipisei anexată la materialele cauzei le-a fost înmănată copia deciziei redactate, contra semnătură (f.d. 100, 166 vol. X).

Având în susținere prevederile art. 422 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că în speță, termenul de declarare a recursului urmează a fi calculat începând cu 26 mai 2016 și care a expirat la 27 iunie 2016, aceasta fiind și ultima zi pentru declararea recursului.

La caz, Colegiul a stabilit că recursul ordinar declarat de inculpatul Țigănașu Ion la 06 septembrie 2016, a fost depus cu omiterea termenului de 30 de zile stabilit de lege, iar faptul că anterior acesta a depus un recurs în termen prin care și-a rezervat dreptul de a depune ulterior încă un recurs motivat, nu-l absolvește pe inculpat de obligația de a respecta termenul prevăzut de lege pentru declararea recursului, întrucât acestuia la pronunțarea deciziei integrale a instanței de apel i-a fost explicat modul și termenul utilizării căilor de atac.

Având în vedere că, în situația când instanța de recurs respinge recursul ca fiind depus peste termen, nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărârii adoptate, din acest punct de vedere, nu există temeii de a se pronunța asupra legalității deciziei instanței de apel referitor la criticele invocate de inculpat în cererea de recurs nominalizată.

Astfel, rezultă că recursul declarat de inculpat, urmează a fi respins ca inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DE C I D E :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de avocatul Chifiac Iurie în numele inculpatului Levițchi Alexandru și de inculpatul Țigănașu Ion cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2016 în cauza penală în privința lui *Levițchi Alexandru Xxxxxx* și *Țigănașu Ion Xxx*.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 martie 2017.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecătorii

Petru Moraru

Constantin Alerguș

Iurie Diaconu

Ion Guzun